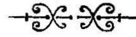
SIVAJNĀNADĪPAM

Critically edited with an Introduction

BY

Vidvan **T. P. Palaniyappa Pillai,** B.O.L.

(Reader in Tamil, Sri Venkatesvara Oriental Institute, Tirupati)

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

Price: Rs. 1-6-0

1950

Madras Government Oriental Series

*Published under the authority of
the Government of Madras.*

General Editor :
T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.,
Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras.

No. VII

சிவஞானதீபம்

PRINTED AT
THE KESARI PRINTING WORKS
T'NAGAR, MADRAS.

INTRODUCTION

The Government of Madras took up for consideration the question of publication of the various manuscripts in different languages on subjects like Philosophy, Medicine, Science etc., early in May 1948. Important Manuscript Libraries in the Madras Presidency were requested to send a list of unpublished manuscripts with them for favour of being considered by the Government for publication. The Honorary Secretary of the Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library, Tanjore, alone complied with this request. This list as well as a similar list of unpublished manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, were carefully examined and a tentative selection of manuscripts suitable for publication was made. The Government in their Memorandum No. 34913/48-10, Education, dated 4-4-1949 constituted an expert Committee with the Curator of the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the Secretary, for the final selection of manuscripts suitable for printing and for estimating the cost of publication. The following are the members of the Committee.

1. Sri T. M. Narayanaswamy Pillai, M.A., B.L.,
2. ,, R. P. Sethu Pillai, B.A., B.L.,
3. ,, C. M. Ramachandra Chettiar, B.A., B.L.,
4. ,, R. Krishnamoorthy, (Kalki),
5. Dr. N. Venkataramanayya, M.A., Ph.D.,
6. Sri M. Ramanuja Rao Naidu, M.A. L.T.,
7. ,, V. Prabhakara Sastri,
8. ,, N. Venkata Rao, M.A.,
9. ,, H. Sesha Ayyangar,
10. ,, Masthi Venkatesa Ayyangar, M.A.,
11. ,, M. Mariappa Bhat, M.A., L.T.,
12. Dr. C. Achyuta Menon, B.A., Ph.D.,
13. ., C. Kunhan Raja, M.A., D. Phil.,
14. ,, A. Sankaran, M.A., Ph.D., L.T.,
15. Sri P. S. Rama Sastri,
16. ,, S. K. Ramanatha Sastri,
17. Dr. M. Abdul Haq., M.A., D. Phil, (Oxon).
18. Afzul-ul-Ulama Hakim Khadar Ahamed,
19. Sri P. D. Joshi,
20. ,, S. Gopalan, B.A., B.L.,
21. ,, T. Chandrasekharan M.A., L.T.

The members of the Committee formed into Sub-Committees for the various languages, Sanskrit, Tamil, Telugu, Kannada, Malayalam, Mahrathi and Islamic Languages. They met during the month of May 1949 at Madras and at Tanjore to examine the manuscripts and make a selection. The recommendations of the Committee were accepted by the

Government in G. O. No. Mis. 2745 Education dated 31-8-1949 and they decided to call these publications as the *Madras Government Oriental Series*, and appointed the Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the General Editor of the puplications. The following manuscripts have been taken up for publication during the current year.

"A" From the Government Oriental Manuscripts Library, Madras.

TAMIL

1. Kappal Śāttiram.
2. Anubhava Vaidya Muṟai.
3. Āttānakōlāhalam.
4. Upadēśa Kāṇḍam.
5. Cōḻan Pūrva Paṭṭayam.
6. Koṅga Dēśa Rājākkaḷ.
7. Śivajnāna Dīpam.
8. Sadāśiva Rūpam, with commentary.

TELUGU

1. Saṅgītaratnākaramu.
2. Auṣadha Yōgamulu.
3. Vaidya Nighaṇṭu.
4. Dhanurvidyā Vilāsamu.
5. Yōga Darśana Viṣayamu.
6. Khaḍga Lakṣaṇa Śirōmaṇi.

SANSKRIT

1. Viṣanārāyaṇīyam.
2. Bhārgava Nāḍikā.
3. Hariharacaturaṅgam.
4. Brahma Sūtra Vṛtti Mitākṣarā.
5. Nyāyasiddhānta Tattvāmṛtam.

MALAYALAM

1. Garbha Cikitsa.
2. a. Vāstulakṣaṇam.
   b. Śilpaśāstram.
   c. Śilpaviṣayam.
3. Mahāsāram.
4. Kaṇakkusāram.
5. Kriyākramam.

KANNADA

1. Lōkōpakāra.
2. Raṭṭamata.
3. Dīkṣābōdhe.
4. Aśvaśāstram.

5. a. Auṣadhagaḷu.
   b. Vaidyaviṣaya.
6. Saṅgīta Ratnākara.
7. Sūpaśāstra.

ISLAMIC LANGUAGES

1. Jamil-al-Ashya.
2. Tibb-E-Faridi.
3. Tahqiq-Al-Buhran.
4. Safinat-Al-Najat.

"B" From the Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library, Tanjore.

TAMIL

1. Sarabhēndra Vaidya Muṟai. (Diabetes).
2. —Do— (Eyes).
3. Agastiyar 200
4. Koṅkaṇarśarakku Vaippu.
5. Tiruccitrambalakkōvaiyār, with Padavurai.
6. Kālacakram.
7. Tālasamudram.
8. Bharatanāṭya.
9. a. Pāndikela Vilāsa Nāṭakam.
   b. Purūrava Cakravarti Nāṭakam.
   c. Madana Sundara Vilāsa Nāṭakam.
   d. Percy Macqueen's Collection in the Madras University Library on Folklore.
10. Rāmayyan Ammānai.
11. Tamil Pāḍalkaḷ including Paṭṭiṉattār Veṇbā and Vaṇṇankaḷ.

TELUGU

1. Kāmandakanītisāramu.
2. Tāladaśāprāṇapradīpikā.
3. a. Raghunātha Nāyaka Abhyudayamu.
   b. Rājagōpāla Vilāsamu.
4. Rāmāyaṇamu, by Kaṭṭa Varadarāju.

MAHRATHI

1. Nāṭyaśāstra Saṅgraha.
2. a. Book of Knowledge.
   b. Folk Songs.
   c. Dōrā Darūn Vēṇi Paddhati.
   d. Āśvāsa Catula Dumaṇi.
3. a. Pratāpasimhēndra Vijaya Prabandha.
   b. Śarabhēndra Tīrthāvaḷi.

c. Lāvaṇi.
4. Dēvēndra Kuṛavanji.
5. Bhakta Vilās.
6. Ṣlōka Baddha Rāmāyaṇa.

SANSKRIT

1. Aśvaśāstra with Tricolour illustrations.
2. Rājamṛgānka.
3. Cikitśāmṛtasāgara.
4. Āyurvedamahodadhi.
5. Gītagovinda Abhinaya.
6. a. Colacampu.
   b. Sahendra Vilāsa.
7. Dharmākūtam - Sundara Kāṇḍa.
8. Jātakasāra
9. Viṣṇuṭattvanirṇayavyākhyā.
10. Sangīta Darpaṇa.
11. Bījapallava.

It is hoped that the publication of most of the important manuscripts will be completed within the next four years.

Some of the manuscripts taken up for publication are represented by single copies in the Library and consequently the mistakes that are found in them could not be corrected by comparing them with other copies. The editors have, however, tried their best to suggest correct readings. The wrong readings are given in round brackets and correct readings have been suggested in square brackets. When different readings are found, they have been given in the foot notes except in the case of a few books in which the correct readings have been given in the foot note or incorporated in the text itself.

The Government of Madras have to be thanked for financing the entire scheme of publication although there is a drive for economy in all the departments. My thanks are due to the members of the Expert Committee who spared no pains in selecting the manuscripts for publication. I have also to thank the various editors, who are experts in their own field, for readily consenting to edit the manuscripts and see them through tne Press. The various Presses that have co-operated in printing the manuscripts in the best manner possible also deserve my thanks for the patience exhibited by them in carrying out the corrections made in the proofs.

The present work is based on the palmleaf manuscript 'Ṣivajñanadīpam' D. No.1269, available in the Government Oriental manuscripts Library, Madras. It contains 77 pages with 7 lines on a page. The size is $10\frac{3}{4}\times9\frac{3}{4}$ inches. This is in Tamil script.

Sri. V. R. Kalyanasundaram, Pandit of the Government Oriental Manuscripts Library is to be thanked for reading the proof in editing this work.

Govt. Oriental Manuscripts Library, Madras - 5.

T. CHANDRASEKHARAN,
Curator
and
General Editor, Madras Govt. Oriental Series.

சிவஞான தீபம்

முகவுரை

தமிழ் மொழியில் சைவ சமயத்துக்கு உரிய நூல்களாகத் தோத்திரம், பிரபந்தம், புராணம், சாத்திரம் எனப் பலவகை நூல்கள் பண்டு தொட்டு நிலவுகின்றன. இவற்றுள் தோத்திர நூல்கள் என்பவை சைவத் திருமுறைகள் எனப் பொதுமையில் வழங்கப்பெறும் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு முதலியவையாம். இவை தமிழ் நாட்டின்கண் பன்னூறாண்டுகளுக்கு முன் தோன்றித் தமிழ்மக்களிடையே வாழ்ந்து முழுமுதற்கடவுளின் திருவருளை முற்றப் பெற்று மக்களைச் சைவத் திருநெறிக்கண் வழிப்படுத்துத் திருவருட் பெருமக்களாக விளங்கிய சைவ சமயாசாரியர்களாலும் அடியார்களாலும் அருளிச்செய்யப்பட்டுத் தமிழ் வளம் பொலிந்து விளங்கி நிலவுவன. சைவத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் என்பவை யாவும் அங்ஙனமே தமிழகத்துச் சைவப் பெரியார்களால் இயற்றப்பட்டுச் சிவபெருமான் திருவருட் பாங்கினையும் சைவ சமயச் சிறப்பினையும் பலவாற்றான் விளங்கக் கூறி முன்னையன போலத் தமிழ்நலம் கனிந்து விளங்குவனவாம். தமிழ்ச் சைவ புராணங்களுள் தலைமையான பெரிய புராணம் ஒன்றும், தமிழகத்துச் சைவப் பெரியார்களின் விழுமிய அன்பு நெறியையும் பிற வாழ்க்கை மாண்புகளையும் தித்தித்திடு தமிழ்ச் செய்யுள் தொடையினில் பத்திச்சுவை நனிசொட்டச் சொட்டப் பாடிய திப்பிய நூலாகும். தமிழ்க் கந்தபுராணம் முதலியவும் மற்றும் சைவத் தலபுராணங்களும் தமிழ் வளம் பொலிந்துள்ளனவேனும் வடமொழிப் புராணப் பொருட் கூறுகளையே யுட்கொண்டு எழுந்தவையாக உள்ளனவாம்.

இனி, தமிழ்ச் சைவ சாத்திர நூல்கள் யாவும் தமிழ்மொழியின் விழுமிய நலங்களோடு விளங்குவன எனினும் வடமொழியிலுள்ள சைவாகமங்களின் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு பாதப் பொருள்களில் ஒன்றும் பலவும் பொதிந்துள்ள நூல்களாகவே விளங்குகின்றன. திருமூல நாயனார் அருளிச்செய்த திருமந்திரப் பெருநூல் தமிழ்ச் சைவ சாத்திர நூல்களுள் மிகப் பழமையும் பெருமையும் உடையதாகும். பின்னர் எழுந்த தமிழ்ச் சைவ சாத்திர நூல்களாகிய திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார், சிவப்பிரகாசம் முதலிய பதினான்கு நூல்களும் சிறந்த அருணூல்களாகத் திகழ்கின்றன. ஞானாமிர்தம், துகளறு போதம், தத்துவப்பிரகாசம் என்பனவும் சைவ சாத்திர நுண்பொருள்களை

விரித்துக் கூறும் சிறப்பினவாய் நிலவுகின்றன. இவற்றுக்குப் பிற்காலத்து எழுந்த சைவசாத்திர நூலாகிய இச்சிவஞான தீபம் இவற்றோ டொப்பச் சிறந்த நூலாகவே யுள்ளதெனத் துணியக் கிடைக்கின்றது.

இது சில நூற்றாண்டுகட்கு முன்பே சிறந்த சைவ சாத்திர நூலாக அச்சாத்திரப் பேரறிஞர் மதிப்பினைப் பெற்றிருந்த தென்பது அவர் தம்முடைய சாத்திர நூல் உரையில் இதன் செய்யுட்கள் பலவற்றைப் பெயராற் சுட்டி எடுத்தாண்டுள்ளமையால் அறியப்படுவது. திருப்போரூர் - சாந்தலிங்க சுவாமிகள் இயற்றியருளிய கொலை மறுத்தல், வைராக்கிய சதகம் முதலிய சாத்திர நூல்களுக்குத் திருப்போரூர்-சிதம்பர சுவாமிகள் உரையியற்றியுள்ளமை தமிழறிஞர் அறிந்த செய்தி. இந்நூலுரையுள் அவ்வுரைகாரர் இந்நூற்பெயரைச் சுட்டிப் பல செய்யுட்களை மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ளார்கள். அவற்றை இங்கு அடைவே அறிஞர் கண்டுகொள்ளுமாறு குறித்துக் காட்டுகின்றேன்.

1. கொலைமறுத்தல்--4-வது செய்யுள்—"தீயவினைத் தலைகொலை" என்பதன் உரையுள்—சிவஞானதீபம் 9-10-வது செய்யுட்கள் ஆகிய "கொலையாதி நெறி", "எவ்வுயிரும் பராபரன்" என்ற இரண்டும் மேற்கோள்.

2. ஷை நூல்—7-வது செய்யுள்-"பிழையுறுதல்" என்பதன் உரையுள்-சிவஞான தீபம்—163வது செய்யுள் ஆகிய "பொற் பமரும் பாற்கடல்" என்பது மேற்கோள்.

3. ஷை நூல்—16-வது செய்யுள் "அன்றழற் கொப்பறிஞர்" என்பதன் உரையுள் சிவஞானதீபம்—11-வது செய்யுள் "நிலையுறுதி யாசாரம்" என்பது மேற்கோள்.

4. வைராக்கிய சதகம்—27-வது செய்யுள் "உய்து நெஞ்சமே" என்பதன் உரையுள்-சிவஞான தீபம்—129-வது செய்யுள் "விரும்புற்ற தவம் விரதம்" என்பது மேற்கோள்.

5. அவிரோதவுந்தியார்—59-வது செய்யுள் "இந்தடைவானின்" என்பதன் உரையுள்—சிவஞானதீபம்—151-வது செய்யுள் "சாத்திரம் புத்தகம் பூசை" என்பது மேற்கோள்.

6. ஷை நூல்—73-வது செய்யுள் "பாராதி யெட்டுமப்பால்" என்பதன் உரையுள்-சிவஞானதீபம்—114-வது செய்யுள்—"அத்துவா வடிவா மெம்மிறை" என்பது மேற்கோள்.

7. ஷை நூல்—77-வது செய்யுள்—“இரும்பூரணன்” என்பதன் உரையுள் சிவஞான தீபம் 148-149வது செய்யுட்கள் ஆகிய “சித்தமுறு நினைவுரைகள்”, ‘உடலிலிரு வினையுதவும்’ என்ற இரண்டு செய்யுட்களும் மேற்கோள். இக்காலத்தும் சித்தாந்த வண்ணப்படம் வரைந்து வெளியிட்டு அதற்குரிய சித்தாந்தப் படவிளக்கம் என்ற உரை நடை நூலினுல் சைவசித்தாந்த மெய்ப்பொருள்களை விளக்கிய பஞ்சாட்சர புரம் வாலையானந்த சுவாமிகளும் பிறரும் இந்நூற்பாக்களை மேற் கோளாகக் காட்டியுள்ளமை அறிஞர் நோக்கத்தக்கது.

இவ்வாற்றால் கி. பி. பதினெட்டாவது நூற்றாண்டில் விளங்கிய சைவசாத்திர நூல் உரையாசிரியர் ஆகிய பேரறிஞர் பெருமதிப்புக்கு உரியதாகிய இச்சீரிய நூல் ஏறத்தாழ இருநூற்றாண்டு அளவில் மச்சிலேறி மடிந்து கிடந்து இப்போது அச்சிலேறி அறிஞர்கை யடைந் துலவும் நன்னிலை பெற்றுள்ளது உவப்பிற்கு உரிய செய்தியாகும்.

சென்னையரசாங்கத்துக் கீழ்க்கலைப் பழஞ்சுவடி நிலையத்தி னின்று இதனை ஆராய்ந்து பதிப்பிக்குமாறு அனுப்பி வைத்த கையெழுத்துப் பிரதியில் இந்நூலாசிரியரின் பெயரை அறிந்துகொள்ள ஒரு குறிப்பும் இல்லை. இதனை இதுவரை பாதுகாத்து வைத்த அந்நூல் நிலையத்தார் 1937-ம் ஆண்டில் வெளியிட்ட தமிழ்ப் பழஞ்சுவடிகளின் விவரணப்பட்டி (Descriptive catalogue of the Tamil Manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras) Vol III. Religion & Philosophy (Saivism)—தொகுதி—3-பக்கம் 1111-ல் இந் நூல் பற்றிய விவரம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளதனைப் பார்த்தேன். இதன் பெயரும், சுவடி எண்ணும், ஏடுகளின் தொகையும், தொடக்க விறுதிச் செய்யுட்களின் முறையும் எழுதிக் காட்டியபின் இறுதிக் குறிப்பாகக் கீழ்க்கண்ட செய்தி உள்ளது.

“கு-பு. இது சைவமத விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறின் விரிவையும் பதியின் கருணை முதலியவற்றையும் கூறுவது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன தக்க ஆதாரத்துடன் கிடைக்காமையால் இங்குக் குறிக்கப்படவில்லை. இந் தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்த்தியாக இருக்கிறது”

இஃது அறிந்தபின் இந்நூற் சுவடி தஞ்சைச் சரசுவதிமால் நூல் நிலையத்துள்ளதோ எனநாடி அந்நூனிலைய விவரணப் பட்டியினை நோக்கினேன். 1925-ம் ஆண்டில் அச்சிலிடப்பட்டுள்ள அதன் பக்கம் 80-ல் கீழ்க்கண்ட குறிப்புள்ளமை கண்டேன்.

“இது சைவ சித்தாந்தம் உரைக்கும் நூல்களில் ஒன்று. இதனை இயற்றியவர் சிதம்பரம் இரேவண சித்தர். இவர் சகாப்தம் 1516-ல் இருந்தவர். அகராதி நிகண்டு செய்தவர்”.

இக்குறிப்பின் துணைகொண்டு நூலாசிரியர் பெயரும் காலமும் தெரிந்து மேலும் செய்திகள் அறிய விரும்பி இவரியற்றிய மற்றை நூலாகிய அகராதி நிகண்டினை நோக்கினேன். அந்நிகண்டினால் வேறு பல செய்திகள் அறியலாயின. நிகண்டின் தொடக்கத்துச் செய்யுளில் "உலகினர் பவமற மலைமக டவஞ்செய்யும், தேசுகொள் பட்டீசுரன் பதம் பணிந்து" அந்நூல் யாத்ததாகக் கூறுதலின் இவர் சோணாட்டுப் பட்டீச்சுரத் திருநகரில் வாழ்ந்தவ ரென்னலாம். அதனுள் "அரிய சகாத்த மாயிரத் தைஞ்ஞூற் றெருபத் தாறெனவுரைத்திடு மாண்டினில்' அதனை இயற்றியதாகக் கூறுதலின் இவர்—1594ல் வாழ்ந்தமை பெறப்படுவ தாகும். இனி அந்நூலிடையே ஒவ்வொரு வருக்கப் பெயர்த் தொகுதிகளின் இறுதியிலும், "புலியூர்ச் சிதம்பர ரேவண சித்தன்" 'திருப்பட்டீசுரச் செழுந்தமிழ்ப் புராணந், தெரித்தநற் சிதம்பர ரேவண சித்தன்', 'தொண்டை நன்னாடு துலங்கிய புலியூர், எண்டருஞ் சிதம்பர ரேவணன்', "இதந்தரு புலியூர்ச் சிதம்பர ரேவணன்", "வரமிகு வலஞ்சுழி வாணர்தம் புராண முரைதரும் சிதம்பர ரேவணன்," "பகர்தரும் புலியூர்க் கங்கை குலாதிப னருள்பெறு சிதம்பர ரேவணன்," "திருமேற் றளிக்குச் செழுந்தமிழ்ப் புராணந், தெரிதரு சிதம்பர ரேவணன்," "கலை யாவையுமுணர் காவியத் தொடையான் புலியூர்ச் சிதம்பர ரேவண சித்தன்," "பவமறத் தெளிந்த சிவ தெரிசனத்தோன் புவிமகிழ் சிதம்பர ரேவண சித்தன்", "மேழித் துவசன் விளங்கிய புலியூர் வாழ்நற் சிதம்பர ரேவண சித்தன்", என்று பலவாற்றால் தம்மைக் குறித்துக் கூறியுள்ளா ராதலின் இவர் தொண்டைநாட்டுப் புலியூரில் வேளாளர் குலத்துத் தோன்றிய அறிஞரென்பதும், திருப்பட்டீசுர புராணம், திருவலஞ்சுழிப் புராணம், திருமேற்றளிப் புராணம் ஆகிய தமிழ்ச் சைவ தல புராணங்களை இயற்றிய நல்லாசிரியரென்பதும் 'பவமறத் தெளிந்த சிவ தெரிசனத்தோன்' என்றதற் கேற்பச் சைவ சாத்திர நூலை முன்பே இயற்றியருளிய ஞானசாரிய ரென்பதும் புலனாகின்றன. இவர் ஊர் தொண்டைநாட்டுப் புலியூரென்றும் திருமேற்றளிப் புராணம் இவரால் செய்யப்பட்டதென்றும் கூறியுள்ளமையால் இவர் அந்நாட்டில் புலியூர்க்கோட்டத்துப் புலியூரில் முதலில் வாழ்ந்து அந்நாட்டுள்ள திருக்கச்சி மேற்றளிக்குப் புராணம் செய்து பின்னர் சோணாடு எய்திப் பட்டீசுரம் முதலிய ஊர்களில் வாழ்ந்தவரெனக் கொள்ளலாம். இவரியற்றியனவாகக் குறித்த தலபுராணச் சுவடிகள் நம் தமிழகத்துப் பழையநூல் நிலையங்களிலேனும் புலவர்கள் இல்லங்களிலேனும் காணக் கிடையாமை பெரிதும் வருந்தத் தக்க செய்தியாக உள்ளது. தலபுராணங்களும் சைவ சாத்திரமும் ஒருபடியாக இயற்றிய இப்பெரியார் தமக்கு முன் தலபுராணமும் சைவசாத்திரமும் செய்தருளிய உமாபதி சிவனாரை அத்திறத்தால் நிகர்த்தவர் என்னலாம்.

வீரசைவ சமயத்துப் பஞ்சாசாரியர்களுள் ஒருவராகிய இரேவணாராத்யாசார்யர் திருப்பெயரை இந்நூலாசிரியர் தாங்கியிருத்தலானும், இந்நூல் அச்சமயத்துச் சாஸ்திர நூலுரையில் அச்சமயியாகிய உரைகாரரால் போற்றி எடுத்தாளப்பட்டமையாலும், இந்நூலுட் காணும் சிற்சில குறிப்புகளாலும் இவரை வீரசைவரென எண்ணுவதற்கும் இடமுண்டு.

சைவசாத்திரங்கள் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறும் தத்துவங்களின் தொகை, வகை, பெயர், தோற்றவொடுக்கச் செயல்களும், அவத்தைகளின் தொகை வகை இயல்புகளும், தசகாரியமும், பஞ்சகலைகளின் பெயர் அளவுகளும், பஞ்சசுத்தி நால்வகை வாக்குகள், நால்வகைச் சத்திநிபாதம், மூவகை அனுமானம் முத்தித் திறங்கள் எல்லாம் முன்னை அருணூல்களிற் கண்டவாறே இந்நூல் விளக்கமாகக் கூறுகின்றது. மணிமேகலை சமயக்கணக்கர் தந்திறங் கேட்ட காதையில் சைவவாதி கூற்றில் 'கலையுருவினோன்' என்றும், திருக்கோவையாருரைத்தொடக்கத்து அகவலில் "ஐயா றதன்மிசை யெட்டுத்தலை யிட்ட மையில் வான் கலை மெய்யுடன் பொருந்தித் தில்லை மூதூர்ப் பொதுவினிற் றோன்றி யெல்லையி லானந்த நடம்புரிகின்ற பரமகாரணன்" என்றும் குறிக்கப்பட்ட சிவகலைகள் ஆகமங்களில் அஷ்ட த்ரிம்சத் கலைகள் எனக் கூறப்படும். இவற்றின் பெயர் முதலியவை பிற சைவ சாத்திரங்களிற் குறிப்பாற் பெறப்படுவன. இந்நூலில் இவை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் முன்னுள்ள சைவ சாத்திரங்களிலுள்ள சில செய்யுட் பொருள்களையும் குறித்துச் செல்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக இந்நூலின் முதற்காப்புச் செய்யுள் ஆகிய "விரைமருவுங் கமலமலர் விரிஞ்சன் வாழ்வும்" என்பது சிவஞான சித்தியார் பரபக்கத்துக் காப்புச் செய்யுளாகிய "ஒருகோட்ட னிருசெவியன் " என்றதன் நிழல் போல் அமைந்துள்ளமை காண்க. "பரன் பிரமசாரி பரைகன்னி" என்ற 138-வது செய்யுள் சிவஞான சித்தியார் ' சிவஞ்சத்தி தன்னை யீன்றும் சத்திதான் சிவத்தை யீன்றும் ' என்ற திருச்செய்யுளை ஒத்திருத்தலும் காண்க. திருவதிகை—மனவாசகங் கடந்தார் அருளிச்செய்த உண்மை விளக்கத்துள் " முத்திதனின் மூன்று முதலும் மொழியக் கேள்" என்று விளக்கிய பகுதியை இந்நூலில் "முத்தியினு மும்முதலு மழியா தென்றே" (127) என்ற செய்யுளில் எடுத்துக் கூறுதலும் கண்டு கொள்ளுக. இன்னோரன்ன பொருட்டிறங்க ளெல்லாம் சாத்திர ஞானம் கைவந்த சான்றோர்களும் பிற அறிஞர்களும் காணக்கூடுமாதலால் சிற்றறிவுடைய எளியேன் அவைபற்றிப் பல கூறல் வேண்டா.

சென்னை அரசாங்கத்துப் பழஞ்சுவடி நூனிலையத்தார் அனுப்பி வைத்த கடிதக் கையெழுத்துப் பிரதி ஒன்றே இந்நூலைப் பதிப்பித்தற்

குரிய முதற் சுவடியாயிற்று. அதனில் செய்யுட்களின் அடி, சீர்கள் பெரிதும் வரையறை யின்றியும் பிழைபட்டும் இருந்தன. சில பாடல் களில் சொற்றொடர்கள் பொருள் மயக்கத்துக்கு இடமாயின. அவற்றின் உண்மைப் பாடங் காண வேறுபிரதி கிடையாமையால் தஞ்சைச் சரசுவதி மால் நூனிலையத்துள்ள தமிழ்ப்பண்டிதர்—திரு வாளர் S. முத்துரத்தின முதலியாரவர்களுக்கு எழுதி அங்குள்ள சுவடியிற் பாடங்கள் குறித்தனுப்புமாறு வேண்டினேன். அவர்கள் உவந்து செய்த உதவியாற் சில ஐயங்கள் நீங்கின. இன்னும் எளி யேன் புல்லறிவிற் படாது சில குறைகளிருத்தல் கூடும். நல்லறிஞர் அவற்றைக் காண நேர்ந்தால் அக்குறைகளைப் பொறுத்துத் திருத்திக் கொள்ளுமாறு பணிவுடன் வேண்டுகிறேன்.

அறிவாற்றல்களில் பெருங்குறைபாடுடைய எளியேனை இந் நூற்பதிப்புப் பணிக்கு உரியனாக்கி யூக்கிய பெருந்தகையார்களுக்கும் பதிப்புப் பணியில் உதவிய சென்னைப் பழஞ்சுவடி நூனிலையத் தலைவ ரவர்களுக்கும் நான் பெரிதுங் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அருமைபெருமை வாய்ந்த அருணூற் பதிப்பி லீடுபடுமாறு என்னை ஊழாற்செலுத்தி முடிப்பித்தருளிய பெரும்பற்றப் புலியூர்க் கூத்தப்பெருமான் திருமலரடிகளை வாழ்த்தி வணங்கிப் போற்று கின்றேன்.

குறிப்பு:—தஞ்சைச் சரசுவதிமால் நூல் நிலையத்துள்ள சிவஞான தீப ஏட்டுச் சுவடியின் இறுதியில் சித்திலிங்கேசன் துதியாக நான்கு செய்யுட்களுள்ளன என்ற செய்தி அறியப்படுகின்றது.

தி. பொ. பழனியப்ப பிள்ளை,
தமிழ் ஆராய்ச்சியாளன்.

திருவேங்கடேசுவரர்,
கீழ்க்கலையாராய்ச்சிமன்றம்,
திருப்பதி.

சிவஞானதீபம் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

பிழை திருத்தம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
4	37	நெருக்கினு	நெருக்கின்
19	2	ஞேயமையதல்	ஞேயமைதல்
22	26	பிருவியுறி	பிருதிவியுறி
29	13	களங்கென	கறங்கென
30	1	சத்	சத்தி
141	35	பிறிதற	பிறிவற

சிவஞான தீபம்

சிவப்பிரகாச தேசிகன் திருவடி வாழ்க

எண்சீர் விருத்தம்

கணபதி வணக்கம்

விரைமருவுங் கமலமலர் விரிஞ்சன் வாழ்வும்
விண்ணவர்கோ னரும்பதமு மிக்கோர் வாழ்வுந்
திரைமருவு நதிபதியிற் றிருவின் கேள்வன்
செல்வமுமா ரூதபெருஞ் சித்தி யாவும்
பரையுதவுங் கரிமுகவன் செம்பொற் பாதம்
பற்றுக நம்போதப் பற்று நீங்கி
வரைவறுமன் பினிற்றெருமெய் யடியார் பாதம்
வணங்குமடி யாரடியார் மதித்தி டாரே.

சபாநாதர் வணக்கம்

1 சீராரக் கரமுதலாங் கலைகளி யாவுஞ்
சிவஞ்சத்தி முதலியதத் துவமி யாவு
மேராருஞ் சராசரமா முயிரி யாவு
மெண்ணரிய புவனமுமற்றி யாவு மெல்லா
மாராத கருணையினு லாக்கி நோக்கி
யழித்திரவி விழிநறையு மலரும் போலப்
பேராம லுயிர்க்குயிராய் மன்று ளாடும்
பெருமானை யவனருளாற் பேணு வாமே.

சிற்பரை வணக்கம்

2. தற்பரனுக் குலகுதனு கரண மாகிச்
சாற்றிலள வறுபேதச் சத்தி யாகி
யற்புதமாம் விந்துமோ கினிமா னுகி
யனைத்தினையும் படைத்துயிர்கட் கன்னை யாகிச்
சொற்பரவு மறைமுதலாங் கலைக ளானுந்
தொழிலானு நினைவானுந் தொடரொ ணாத
சிற்பரையைப் பொற்பொதுவி னுடல் காணுந்
திருவருளைப் பவமகலச் சிந்தை செய்வாம்.

குரு வணக்கம்

3. திருமறைமா முனிவருக்கன் றால நீழற்
றிருந்தவற முரைத்தபெருந் தகைதா னிந்த
விருநிலமே லருளுருவாய் வந்து தோன்றி
யிசைந்திடுநெற் றவிடுமுளை யுமிபோ லேய்ந்த
திரிமலவே ரினைநினைவா லுரையான் ஞானச்
செய்கையினு லறுத்திருதாள் சென்னி சூட்டுங்
குருபரனை மருளுலக வாதை நீக்குங்
குணக்கடலை மனத்திலுற வணக்கஞ் செய்வாம்.

அவையடக்கம்

4. பூவுலகின் முழுதுமொருங் குணர்ந்த நல்லோர்
புகன்றருளு ஞானநூற் றிறமு னேக்கி
நாவலர்முன் னருந்தமிழின் செய்யு ணீதி
நலமுணரா வினையேனு நகைநா ணுமன்
மேவரிய சிவஞான தீப மென்றே
விளம்பியது வளந்தருபால் வேலை தன்னைத்
தேவர்கடைந் திடவெழுந்த வமுதம் போலச்
சிறுபுனலைக் குடைந்துநுரை திரட்டு மாறே.

5. சிவனுடைய மாமரத்தைச் சேர்ந்து நின்ற
திரண்மரமு மதனிறமா மொருமை போலுங்
குவலயமீ தினிற்காக மேருச் சாரிற்
குலவியபொன் னிறமாகு நிலைமை போலு
மூவர்மருவு முதநியினில் வந்து கூடு
முதகமதி னென்றாகுந் தகைமை போலுந்
தவமருவு மறிவுடையோ ரவைமுன்னி யானுஞ்
சாற்றியவிப் புன்சொலுமத் தன்மை யாமே.

தீக்கைமுறை

6. கருணைமிகும் பரஞான வடிவி னலே
கழிக்குமலம் விஞ்ஞான கலருக் கீச
னருணிலவுங் குடிலைவடி வாக மேவி
யரும்பிரளை யாகலருக் ககற்றும் பாச
மருணிலவு சகலருக்கா தார மாகி
வருமாயை யுருவினிற்றீ வகமா மென்னத்
தரணிதனி லறுவகையா மவுத்தி ராதி
தன்னுன்மும் மலமகற்றித் தருந்தன் றாளே.

7. பாசவிரு ளைவகையு மிரிய நோக்கிப்
பரமனருட் குருவாய்வந் துணர்த்தி னாலும்
பாசமக லாதபிர வஞ்ச வாழ்க்கை
பரிந்தாசை யுடனுயிர்கள் விரும்பு நீர்மை
யோசையுத தியினீரை யெடுத்து மேக
மூவரகற்றி யமுதாக்கி யுலகம் போற்ற
நேசமுற வைத்திடினு நில்லா தோடி
நெடுங்கடல்புக் குவராகு நீரொப் பாமே.

8. பொருளுடலா வியுமிறைவ னுடைமை யென்றே
பொருவிலருட் குரவன்பா லளித்தஞ் ஞான
மருளகலு முத்தமர்மெய் முத்தி சேர்வர்
மற்றொருபா லாசானுக் கெனவே நல்கிற்
றெருளுமுருத் திரருலகம் புகுவ ரெல்லாந்
திகழ்மனையாள் புதல்வருக்கென் றாக்கி யாசாற்
கிருளுமனத் தாலியன்ற துதவுஞ் சீட
னிரவிமதி யுலகடைவ னிறக்குங் காலே.

சைவசீலம்

9. கொலையாதி நெறியகன்ற ஞானந் தானே
கூறரிய மேலான ஞான மாகுங்
கொலையாதி யகன்றொழுகுந் தவங்க டானே
குற்றமிலா நற்றவமென் றுரைக்கு நூல்கள்
கொலையாதி யகற்றியநல் லறங்க டானே
குவலயத்தி லொப்பரிய வறங்க ளாகுங்
கொலையாதி யகன்றபெருஞ் செல்வந் தானே
கூறிலுயிர்க் கிதமான வாழ்வ தாமே.

10. எவ்வுயிரும் பராபரன்சன் னிதிய தாகு
மிலங்குமுயி ருடலனைத்து மீசன் கோவி
லெவ்வுயிரு மெம்முயிர்போ லென்று நோக்கி
யிரங்காது கொன்றருந்து மிழிவி னோரை
வவ்வியபின் தூதருந் தண்டஞ் செய்து
வல்லிரும்பை யுருக்கியவர் வாயில் வார்த்து
வெவ்வியதீ யெழுநரகில் வீழ்த்தி மாறா
வேதனைசெய் திடுவரென வோது நூலே.

11. நிலையுறுதி யாசார மொழுக்கஞ் சீல
நிறையறிவு கருணைதவ நெறிநில் லாமற்
கொலைகளவு கட்காம முதலா யுள்ள
கொடும்பாவ மேதவமாய்க் கொள்ளுந் தீயோ

ருலைவிலருஞ் சிவனருணூ லோத லாகா
தோதினுமங் கவருரைகொள் ளொணது நீலம்
புலையர்மரு விடுந்தெருவிற் பொல்லாக் கும்பி
பொருந்தியிடுங் குழியதனுட் பூத்த தாமே.

திருநீறு

12. அருந்தவர்க ளிறையருணூல் விதிவ ழாம
லணிந்திடுவர் கற்பமுத லாதி யாகப்
பொருந்தியநீ றவணிசல மெரிகா லண்டம்
புகல்வடிவம் போலவுமெய் முழுதும் பூசல்
வருந்துகுறைப் புண்டரநீ டாயுக் குன்று
மலிதீர்க்க புண்டரமா தவங்க ணீங்குந்
திருந்துவிழி யிணைநெறுவும் பிரமா ணத்திற்
றிகழ்திரிபுண் டரம்பவநோய் தீரு மன்றே.

13. ஒருகரத்தை நீட்டிவிரன் மூன்றால் வாங்கி
யொருவிரலாற் பிடித்திறக்கி யொளிவெண் ணீறு
பெருநிலத்தில் விழப்புனைவோ ரிரவி சோமன்
பெருங்கால மருநரகிற் பேரா தாழ்வ
ரிருகரத்தாற் றெழூதேற்றங் கிறைவ ஞசா
னெரிபதவை யசுத்தநிலத் தெதிர்பூ சாமற்
றிருவரைதோள் செவிவிரவப் புனைவோ ரென்றுந்
திருவருளா லிறையுலகஞ் செறிந்து ளோரே.

14. நிரைந்தமன வாக்குடலா லணைந்த கன்ம
நீங்குவதெவ் வாறெனவே யியம்ப வேண்டா
பரந்தகொலைப் பாதகன்கைக் கத்தி யேனும்
பரிசனவே தியைப்பரிக்கப் பொன்னு மாபோல்
விரிந்தமரத் தமர்ந்தபல பறவை யெல்லாம்
விரைந்தொருகல் லெறிந்திடவிட் டேகு மாபோ
லரன்றிருநா மத்தையுரைத் தொருகால் வெண்ணீ
றணிந்திடவெவ் வினையனைத்து மகன்று போமே.

யாக்கைநிலை

15. மண்ணறலை நெருக்கியிடும் பொழுதுதக மேனேக்கு
மண்ணெகிழ்ந்தாற் றிருந்தவெளுத் திடுமயிர்தோன் மிகத்
தண்ணலறங் கியைநெருக்கி லுணவுசெல்லா ததனுற்[றிரங்குந்
றுதுக்கள்வற் றிடுந்தீச்ச மீரணனைநெருக் கிடுமே
லுண்ணிலவு வளிசுருங்குங் கண்ணெளிபோ மாதலினு
லோடனடந் திடலரிதா மொலிவிசும்பை நெருக்கிடுந்
றிண்ணமிகுஞ் செவிமந்தித் திடுந்துரக்கு மேன்மூச்சுச் [காற்
சேனுயிரை நெருக்கினுமனங் கலங்கிடுஞ்சென் றிடுஞ்சீவன்.

16. இட்டமிகு மிளமைநல மீரையாண் டதனி
விருபதனில் வளர்ச்சியுமுப் பதுவருடத் தழகு
முட்டகைய மேதையுநாற் பதுவருடத் துடலி
லொண்பெலமு மைம்பதனி லறுபதனிற் றூதுந்
திட்டியுமங் கெழுபதனி லெண்பதனிற் செவியுந்
திகழ்மனமுந் தொண்ணூற்றிற் சீவனுநூ றளவில்
விட்டகலு மிரவியுதித் தொடுங்குவதென் றுணர்ந்தோர்
வீணாள்பட் டொழியாமல் விரும்புவர்நற் றவமே.

17. மதியிரவி பொருந்துநிலை திருந்தக் கூறின்
மனமதியா மனந்தனில்வேர் கொண்ட வாயு
முதிரினனு மிதுமதியின் களங்க மாக
மொழிந்திடுவர் மூலவளி நிறனு மீதா
மதியிலகு கலைகளிரு பக்க மாக
மரித்தொடுங்கி யுதிப்பதுமிவ் வளியின் பாலாங்
கதிநெறுவு குணமாதி கரண மெல்லாங்
கருதியகாற் றினிலடங்கி யுதிக்கு மாபோல்.

தச வாயு

18. இதயமதிற் பிராணனிலை யபானனுறுங் குதத்தி
னிலஞ்சியினி லுதானனுட லெவ்வளவும் வியானன்
திதமுறுகண் டத்திடையிற் சந்ததனிற் சமானன்
திகழ்நாகன் முடக்கலுநீட் டுதலுடன்கொட் டாவி
விதமலியுங் கூர்மனிமைத் திடுதன்மயிர்ப் புளகம்
வெம்மைசினந் தும்மல்கிரி தரன்முகத்தில் விளைக்குஞ்
சதிர்மருவு விதிர்ப்போடல்தேவதத்தன் தனஞ்சன்
தனுவகலி லுடல்வீங்கித் தலைகீழ்த்திட் டேகும்.

19. இந்திரநீ லத்தொளியாம் பிராணனிற மபான
னிந்திரகோ பத்தொளியா மின்னொளியா முதானன்
முந்தியபா னிறமாகும் வியானனிருஞ் சமானன்
முருகவிழும் பூவைப்பூ நிறமகலா நாகன்
சந்தமிகு மிளங்கதிரோ னிறமினிதாங் கூர்மன்
றகுகுருந்த மலர்நிறமாங் கிரிதரனஞ் சனமா
மந்தமுறும் பளிங்குநிறந் தேவதத்தன் தனஞ்ச
னன்னீலத் தொளியாகி யாக்கைநடத் திடுமே.

20. நயந்துசமா தியிலியங்கும் பன்னிரண்டங் குலிதா
னடந்திடிலீ ரெண்விரலா லியங்கியிடும் நவையார்
துயங்கவிரைந் தோடிடிலை யாறுவிர லியங்குந்
துயிலுறிலெண் ணைந்துவிரற் கிடையுடல்விட் டகலுந்

தயங்கியவேல் விழியாரை முயங்கியிடும் பொழுதிற்
றரியாதெண் ணெண்விரலி னளவுயிர்விட் டியங்கும்
பயங்கொளிடை பிங்கலைக ளொருவழிப்பட் டிடவே
பரிந்தனல்குண் டலியோமம் பொருந்திடுமங் குறவே.

21. கரிமுகவற் கறுநூறும் பிரமன் மாயன்
கண்ணுதற்கு மூவாறு யிரம தாகும்
பரிவினிய மகேசனுக்கா யிரம தாகும்
பகர்வரிய சதாசிவர்க்கு மீரைஞ் ஞூறுந்
தெரிவரிய சிற்பரைக்கு மீரைஞ் நூறுந்
திகழ்ந்திடுமே மூதாரத் தியங்கும் வாயு
வரியவறு நூறுடனு யிரமூ வேழு
மகாரவுகா ரமகாரத் தடங்குந் தானே.

22. அகாரமூல கினைவிரிக்கு முகாரமொடுக் குவதா
மவ்விரண்டு நடத்துமதற் குள்ளொளியா மகார
மகாரவுகா ரமகாரம் பிரணவமா மதுவே
யாரணவித் தாமசவை யதனிடமா யியங்கு
மகாரவுகா ரமகார மிலிங்கபீ டமுமா
மாருயிர்க ளைம்புலனு மதனிடமா யிருந்து
மகாரவுகா ரமகாரம் பிண்டமுமண் டமுமா
மகாரவுகா ரமகார மண்டகடா கமுமே.

23. மூலமதி னாற்சதிரம் நாலிதழ்முக் கோணம்
முழுச்செம்மை நிறம்புனல்மண் ணடுவெரிமண் டலமாங்
கோலுமிதை யத்திலறு கோண்மித ழெட்டாங்
குறிதருபொற் பளிங்குநிறங் குலவெரிகா னடுவே
யாலுமரம் பையின்முகைபோ லதோமுகமா மதனின்
மனோன்மணியெண் சத்தியுடன் மகிழ்கதிர்மண் டலமாம்
பாலமுத கலையொழுங்குங் கபாலநடுக் கோடி
பனிமதியி னிடம்பரையி னிடமதிமண் டலமே.

24. ஆதார நிராதார மீதான மெனமூன்
றுருயிர்க ளிறைவனடி யடையுநெறி யதுதா
னாதாரந் தத்துவதே வதைவடிவைத் தியானித்
ததுவதுவாய் நின்றவற்றின் பலன்களருந் துவதா
மோதாரு நிராதாரங் கருவியெலா மகன்றே
யுயிர்க்குயிரா யோங்கொளியோ டொழிவறநிற் பதுவா
மீதான மவ்வொளிக்கு முதலாய் நின்ற
விமலனுடன் மலமகல மேவுதலாம் விதியே.

25. விதிநிறம்பொன் மூலமதா மாநிறங்கா ருந்தி
விளங்கிதையஞ் செம்மையரன் புகையீசன் கனத்தின்
மதிநிறமாஞ் சதாசிவனு வினிற்புருவத் திடையில்
வளர்பளிங்கு நிறம்விந்து நாதமதிற் றெளிவு
முதிருமதன் மிசையிருளா ணவமலமா மதன்மேல்
முயங்குதிரோ தானமிசை முதனடுவிற் கன்றே
யதிகமதா மெவ்வொளிக்கு முள்ளொளியாம் பரையே
யரியசிவம் பரைக்குமுத லடுத்ததுவா முயிரே.

நவபேதம்

26. பிரமாரி யுருத்திரரோ டீசர் நான்கும்
பெருகுதிற னிலைமருவு முருவ மாகும்
பரவரிய விந்துவுட னுத மீதிற்
பரைபரம சிவமெனவே பகர்ந்த நான்கு
மருவநிலை யாமுபய கூட்டந் தானே
யருணிலவு லிங்கசதா சிவம தாகு
முருவமதிற் சிருட்டிதிதி யுபயந் தன்னி
னுடுக்கிடுவ னரூபத்தா லனைத்து மேகன்.

மூர்த்திபேதம்

27. உருவமுட னருவமரு வுருவ மென்றே
யுரைத்தநவ விதமுமர னுருவ மாகி
யிருவரரி பிரமரைவே ருகக் கொண்டே
யிகழ்வதுவென் னெனிலதனை யியம்பக் கேணீ
பொருவிலுட றனில்வாயி லொன்பான் றன்னைப்
பொருந்துமுயி ரேகமதிற் பொருந்திற் றேனு
மருவுகுத முபத்தமிவை யசுத்த மாக
வரைந்திடுவ ரதுபோல மதித்துப் பாரே.

28. முருந்துநகை யுமைகணவ னிணையீ றில்லா
முதல்வனுடன் றுளபமணி முடியோன் றன்னைப்
பொருந்துமிறை யெனநிகரா யுரைக்கும் பேதைப்
பொறியிலிகா ளொருதிவசம் புரிந்து நெய்யை
யருந்துமெலி சுடரெரிய முநிக ஞால
மனைத்தினையு முகந்திறைவ னளித்தான் மாயன்
திருந்தியமூ வுலகினையன் றுதவி னேற்குச்
சிறையளித்தா னுத்தமரார் தெளிந்தி டீரே.

29. அரியீரைந் தவதாரச் செயலி யாவு
மரன்செயலா மாலறியா தகந்தை கூறல்
திரிவாகு முடல்வாயி லருண மூப்பின்
செயலுயிரின் செயலாகுஞ் செய்தி போலும்

விரிவாமைந் தொழிலையுமெம் மிறைவன் றானே
மிகுபடர்க்கை முன்னிலைத்தன் மையிலுண் டாக்குந்
தரியாதன் றிராமனுடன் பரசு ராமன்
சமர்பொருத கதையுலகிற் சாற்று வீரே.

30. வருடையெருச் சிலைமணனீர் குளமா வன்ன
மலர்மாலை நவநீத மடவார் கொங்கை
வெருடருமா மொக்கணிகன் றுப்பு நாழி
விலங்குலவை குசைதடிவா ளினுமெங் கெங்கு
மருடருமெம் மிறையுளனென் றிறைஞ்சு வோருக்
கடிநடுவீ றிலாமுதல்வ னுத லாலே
மருடருபேய் வயிணவனே விசையன் மாலை
வழுத்தியதிவ் வாறெனவே மதித்தி டாயே.

31. சதுரயுக மவையிரண்டா யிரந்தான் சென்றாற்
சதுர்முகனுக் கொருதிவசந் தகையார் வாணி
பதிமகிழுந் தினத்திலொரு பகலிற் றானே
பதினல்வ ரிந்திரர்தம் பதம்போ மிந்த
விதியடைவே பிரமரொரு கோடி நீங்கில்
விண்டுவினுக் கொருபகலாய் விழியாற் றுஞ்சு
மதிதிருமா லொருகோடி யிறக்குங் கால
மலரளக மவிழ்த்துமையாண் முடிக்கு நேரம்.

32. ஆரணநூ லரிபிரமர் நுவன்றாரென் றுரைப்பீர்
ஆரணமுன் னூல்பலவு மக்கரத்தா லுளவாஞ்
சீரணியு மக்கரநால் வாக்கதினு லுளவாஞ்
சிவமுதலை வருநாலு வாக்குதனைச் செலுத்து
மேரணியு மூவகையா முயிர்தனக்கு ஞான
மிசைந்திடுமிந் கிதனலே யீரிருவர்க் கிலையே
ஞரணனம் புயன்றனக்கு மறிவுதியா மறைநூ
னவிலுவதெப் படியீச னவிற்றியதென் றுணரே.

33. விழிகளிலா தவர்கள்சிலர் வேழங் காணும்
விருப்பினுடன் செவிதுதிக்கை யெயிறு பாதம்
வழுவறுவா லுடலதனைக் கரத்தாற் பற்றி
வாரணமிவ் வாறெனவே மதித்துத் தம்மி
விழிவினுடன் றனித்தனிமுன் கண்ட வாறே
யானையினே ரியம்பமலைந் திடுவர் போலும்
பழிநெறுவுங் கபடநெறிச் சமயத் தோர்கள்
பரனியல்பை வெவ்வேறு பகுக்கு மாறே.

சமயபேதம்

34. தன்னறிவாம் புறச்சமய நிலையோர் பேறு
தலையினு னடங்குகதி யடைதல் போலு
முன்னரிதா மகச்சமய நெறியி னின்றே
ரோண் சரியை கிரியைமிகு யோக ஞான
மென்னுமிவை யொருநான்கு மியற்றி னோர்க
ளிவ்வடைவே கால்வேகம் பறவை வேகம்
பன்னருமா ருதவேக மனவே கம்போற்
பற்றிடுவர் சிவானந்த முத்தி தானே.

தருக்க வகை

35. வாதஞ்செற் பம்விதண்டை யேதுவென நான்காம்
வாதமொரு வன்மதத்தாற் றருக்கமுரைப் பதுவா
மோதுமவன் றருக்கமதற் கெதிர்விடயம் பொருந்த
வுரைப்பதுவே செற்பமென வுலகறிய மொழியு
நீதியினு லவனுரைகொண் டவனுரையை மறுத்தே
நிலையான பொருளுண்மை நிகழ்த்திடுதல் விதண்டை
யேதுபல நூலினுதா ரணமெடுத்துக் காட்டி
யெதிரிமத மறுத்திடுத லெனுந்தருக்க நூலே.

மாயை வகை

36. தன்னிகரி லரியயன்முன் சகலத் தோர்க்குத்
தனுகரணம் பொசிப்புலக மசுத்த மாயை
யுன்னிலுருத் திராதியாமும்மை யோர்க்கு
மொருமலமோ டிருமலமா முயிர்கட் டெல்லா
மன்னுமூல குடல்கரணம் போக மெல்லா
மாயேய மிவையுயிர்க்கு வகுத்த லோகம்
பன்னியமூ வகையுயிரும் பெற்று நோக்கும்
பராபரையே சிவலோகம் பரனுக் காமே.

பதி யியல்பு

37. அவ்வுயிர்போ லெவ்வுயிர்க்கு மறிவாகி நிறைந்தே
யானந்த சுகாதீதத் தப்புறத்தப் புறமா
யிவ்வுருவ மிதுநிலைய மிதுவெனுஞ்சுட் டிலதா
யேகமா யாதிநடு வீறகன்ற முதலா
யெவ்வெவரெப் படிநினைந்தா ரவ்வவர்க்கப் பொருளா
யெண்ணுமன பாவகத்தா னண்ணரிய வொளியா
யொவ்வியசித் துடனசித்து மல்ல வாகி
யுருவருவ முபயமகன் றுளதாகும் பதியே.

பசு வியல்பு

38. செப்பருமா ருயிர்வர்க்க மளப்பரிதா யென்றுஞ்
செறிதருமா ணவவிருளா லனுதிமறைப் புளதாய்த்
தப்பரிய விருவினையின் றுய்ப்பதனுக் கிசைந்த
தனுவாதி விதமாயை தரவதனைப் பொருந்தி
யப்பரிசே யுயர்திணையோ டஃறிணையாய் விரிந்தே
யருநிரயஞ் சுவர்க்கநில மிசையிதமோ டகிதம்
மெய்ப்புறநின் றருந்தியலம் வருமிறைவ னருளா
லிருவினையொத் திடிலரிய பரபதமுற் றிடுமே.

பாச வியல்பு

39. ஆணவமற் றிரோதாயி மாயேய மாயை
யரியவிரு வினைக்கரும மாமலமைந் தவற்றி
னாணவமஞ் ஞானவிருள் குடிலசிவ முதலா
மைவருக்குந் தனுவாகி யைந்தொழிலு மியற்றும்
பூணுலவு கலாதியுடன் றனுமுதனல் வகையும்
புகல்சகலர்க் களித்துநடத் திடுமசுத்த மாயை
மாணவிருவினைப்பயனுந் துக்கசுகங் கன்ம
மலபாக முயிர்க்குதவுந் திரோதையருள் வடிவே.

40. ஆணவமுன் மாயைமுடி வாமலமைந் தவற்றி
னாணவமுங் கன்மமுமா ருயிர்க்ககலா மலமாம்
பூணுமிரு மாயையிருந் திரோதையிவை மூன்றும்
புனிதன்மல மாமலங்கள் புனிதனுக்கே னென்னின்
மாணவிருண் மலங்கரும மொழித்துயிர்கட் கின்ப
மகிழ்ந்துதவுங் கருணையினல் வைத்ததுவா மூலகிற்
பேணுமிரு மருந்துபல வகைக்கொடரும் பிணிநோய்
பெருகுமருந் துவனகற்றுந் திறமதுபோற் குறியே.

41. பொய்யான வுடலுமிரு வினைக டானும்
பொருவரிய வுயிருமுயிர்க் குயிராய் நின்ற
மெய்யான வொருவனுமுன் தோன்ரு தாலே
விரிதருமா ணவமறைத்து நின்ற தென்றும்
பொய்யான வுடலுமிரு வினைக டானும்
பொருவரிய வுயிருமுயிர்க் குயிராய் நின்ற
மெய்யான வொருவனுமுன் தோன்ற லாலே
விரிதருமா ணவமகன்ற தென்றுங் காணே.

42. நிச்சயமஞ் ஞானமன விகற்பந் தீமை
நிலையில்லாப் பொருள்விரும்பல் பொய்ம்மை கூற
லிச்சையுட னிகழ்வான போகந் துய்த்த
லென்னைநிக ரில்லையென வகந்தை கூற
னச்சியறிந் ததைமீள மறத்த றுஞ்ச
னண்ணுமுயி ரினைப்பிரியா திருத்த லென்று
மச்சமிகு மதிகாம வேட்கை யெல்லா
மாணவத்தின் கூறெனவே யறிந்திடாயே.

செர்.	செர்மன் மொழி	German
சொல்.	சொற்கோப்புக்கலை	Rhetoric
சோதி.	சோதிட நூல்	Astrology
டச்.	டச்சு	Dutch
டே.	டேனிஷ்	Danish
த.	தமிழ்	Tamil
தாவ.	தாவரவியல்	Botany
துரு.	துருக்கி	Turkey; Turkish
தெ.	தெலுங்கு	Telugu
தொ.	தொடர்	Phrase
தொல்.	தொல்பொருளாய்வு	Archaeology
நகைச்.	நகைச்சுவை	Jocular
நி-ப.	நிழற்படக் கலை	Photography
நில.	நிலவியல்	Geography
படை.	படைத்துறை	Military
பழ.	பழவழக்கு	Archaic usage
பிர.	பிரஞ்சு	French
பூச்.	பூச்சிநூல்	Entomology
பெர்.	பெர்சியன் மொழி	Persian
பெரு.	பெரும்பொருளியல்	Theosophy
பெரூ.	பெரூவிய மொழி	Peruvian
பே-வ.	பேச்சு வழக்கு	Colloquial
பொரு.	பொருளியல்	Economics
பொறி.	பொறியியல்	Engineering
போர்., போர்ச்.	போர்ச்சுகல்; போர்ச்சுகீசிய மொழி	Portugal; Portuguese
ம.	மலையாளம்	Malayalam
மண்.	மண் நூல்	Geology
மர.	மரபுவழிப் பண்பியல்	Genetics
மரு.	மருத்துவம்	Medical
மலே.	மலேயா மொழி	Malayan
மால்.	மால்டா தீவு மொழி	Maltese
மின்.	மின்சாரம்	Electricity
மெக்.	மெக்ஸிகோ நாடு; மெக்ஸிகோ மொழி	Mexico; Mexican
மெய்.	மெய்விளக்கியல்	Philosophy
மொழி.	மொழிநூல்	Philology
யாப்.	யாப்பியல்	Prosody
ருசி., ருசிய	ருசியா ; ருசியமொழி	Russia; Russian
ரோ.	ரோமன்ஷ் மொழி	Romansh
ல.	லத்தீன்	Latin
வங்.	வங்க மொழி	Bengali
வடி.	வடிவியல்	Geometry
வணிக.	வணிகத்துறை	Commerce
வர.	வரலாறு	History
வான்.	வானியல்	Astronomy
வானிலை.	வானிலைநூல்	Meteorology
விசை.	விசையியக்கவியல்	Dynamics
வில.	விலங்குநூல்	Zoology
விவி.	விவிலியநூல் வழக்கு	Biblical usage
வேதி.	வேதியியல்	Chemistry
ஸ்கா.	ஸ்காத்லாந்து மொழி	Scottish
ஸ்பா.	ஸ்பானிய மொழி	Spanish
ஸ்வீ.	ஸ்வீடிஷ் மொழி	Swedish
ஜப்.	ஜப்பானிய மொழி	Japanese

பொருவரிய சத்தமிகும் பரிச ரூபம்
பொருந்திரசங் கந்தமெனப் புலன்க ளைந்தாங்
கருமமலி யிந்திரியம் வாக்குப் பாதங்
கவின்பாணி பாயுருவோ டுபத்த மைந்தே.

48. பொற்பமரொப் பருமந்தக் கரணஞ் சித்தம்
புத்தியுட னுங்கார மந்நான் காகும்
விற்பரவுங் கலைகால நியதி தானும்
வித்தையரா கம்புருட மாயை யேழாந்
தற்பரமா கியசுத்த வித்தை யீசர்
சாதாக்கி யஞ்சத்தி சிவமைந் தாகு
முற்பொலியு மூவகையால் விரித்த தெல்லா
மொழிந்திடுவர் தத்துவங்கள் முப்பத் தாறே.

49. பிருதிவிமுன் சித்தமுடி வாயெண் மூன்றும்
பிறங்கியநா லாத்துமதத் துவமென் றோதும்
விரிவுகலை முதன்மாயை முடிவா யேழும்
வித்தியா தத்துவமாய் விரித்துக் கூறுந்
தெரிவரிய வித்தைமுதற் சிவமீ றாகத்
திருந்துசிவ தத்துவமைந் தாகக் கூறும்
வருமடைவே யசுத்தமுடன் சுத்தா சுத்தம்
வளரொளிசேர் சுத்தமென மதித்துக் காணே.

50. சூக்குமைபை சந்தியுமத் திமையு நாவிற்
சொல்லுதவும் வைகரியு மெனநான் காகும்
வாக்குகள்விந் துவிற்றோன்று மென்பர் நல்லோர்
வானுதவு மேடணையு மூன்ற தாகும்
போக்கரிய வத்தவே டணைநட் பாகும்
புத்திரவே டணையுலகே டணைதா னென்றே
நீக்கரிய பெயரிதனுக் குலகம் போற்று
நீடுகுண மொன்பதுமே னிகழ்த்தக் கேளே.

51. சாத்துவித மிராசதந்தா மதமூன் றாகுந்
தருமடைவே யொன்றிலிரண் டாகி யாறுஞ்
சாத்துவிதத் திராசதஞ்சாத் துவிதந் தன்னிற்
றாமதமு மாமினிய ராச தத்திற்
சாத்துவிதந் தாமதத்திற் றாம தந்தான்
றாமதத்தி லிராசதநீள் தாம தத்திற்
சாத்துவித மென்றிருமூன் றாக வெல்லாந்
தருநிரையே யொன்பதெனச் சாற்றி னாரே.

52. காமமுடன் குரோதமிகு லோப மோகங்
கருதுமத மாச்சரிய மிடும்பாங் காரந்
தீமையுறு மிராகமிரு நான்க தாகுந்
திருந்துமுயிர்ச் செயலுமிரு நான்க தாகு
மேமமுறு மிச்சையறி வியற்ற ருனு
மெண்ணரிய விருப்புவெறுப் பின்ப துன்பந்
தோமருவு மயக்கமெனப் பெயரா மென்றே
சொற்றிடுவர் நற்றவனூல் துணிந்து ளோரே.

53. மன்னியவாக் காதியினில் விடைய மாகும்
வசனகெம னந்தானம் விசர்க்கா னந்த
இன்னிலையே வசனாதி யைந்த தாகு
மிலங்குமிடை பிங்கலைநற் சுழினை தானு
முன்னியசிங் ஙுவைபுருட னுடன்காந் தாரி
யோதுமசு வினியொளிசே ரலம்புருடன் யாவுங்
கொன்னமர்சங் குனிகுலித மெனப்பே ராகுங்
கோலமிகு நாடிகளீ ரைந்த தாமே.

54. பேசரிய வாயுவுமீ ரைந்த தாகும்
பிராணனுட னபானனுதா னன்வி யான
னேசமுறுஞ் சமானனிவை யைந்து தானும்
நீதிமரு வுந்தேவ வாயு வாகுந்
தேசமரு நாகனுயர் கூர்மன் றனுந்
திருந்துகிரி கரன்தேவ தத்த னென்றே
ஓசைமிகுந் தனஞ்செயனென் றைந்து காலு
மோதியிடி லதுபூத வாயு வாமே.

55. தோலெலும்பு நரம்புதசை மயிரென் றைந்துஞ்
சொல்லரிய பிருதுவியின் கூற தாகு
மோலமிகு மப்புவின்கூ றைந்த தாகு
மோடுநீ ருடனுதிர மேதை மச்சை
மேலமருஞ் சுக்கிலமா மென்று கூறு
மேவியவா காரமுநித் திரைக டானுஞ்
சீலமிகும் பயமுமை துனமுஞ் சோம்புந்
தேயுவின்கூ றென்றுலகஞ் செப்புங் காணே.

56. ஓடனடத் தலிருத்தல் கிடத்த றத்த
லோதரிய வாயுவின்கூ றைந்த தாகு
நாடரிய குரோதமிகு லோப மோக
நண்ணுமத மாச்சரிய மைந்து தானு

நீடியவா காயத்தின் கூ ற தாகு
நித்தியமா மக்கினியா தித்தன் சோமன்
சேடமரு மண்டலமூன் ருகு மென்றே
செப்பிடுவ ரொப்பருநூல் தெளிந்து ளோரே.

57. சாற்றியமூ லாதாரஞ் சுவாதிட் டானந்
தருமணிபூ ரகமுமனு கதமு மேலை
யாற்றலுறு விசுத்தியுமாக் கினையு மாரு
மாதாரம் பெண்ணுடனு ணலிமூன் ருகும்
போற்றுமுடற் குறியிரண்டா முடம்பு தானும்
பூதபுரி யட்டகமாம் புகலுங் காலை
தோற்றியதத் துவமடைவே மொழிந்த தெல்லாந்
தொகையாக வைத்திடுவர் தொண்ணூற் ருறே.

58. பலவாகுஞ் சகலகலை புராண வேதம்
பகருமாமா செயங்கெற்பா செயம்பற் ருகு
சிலவாகு பக்குவா செயமும் மூத்ரா
செயமுமலா செயமு மைந்தா மென்றே
சலமாகும் வியாதியொரு மூன்ற தாகுந்
தகுவாதம் பித்தஞ்சேத் துமந்தா னென்றே
மலமாமைந் தாணவநற் றிரோதை மாயை
மாமாயை காமியமாய் மதித்துக் காணே.

59. அன்னமயம் பிராணமய மதனை நீங்கா
தமருமனோ மயவிஞ்ஞா னமயமா நூல்கள்
பன்னருமா னந்தமய மைந்து தானும்
பஞ்சகோ சங்களெனப் பகர லாகு
முன்னியதோ றசையுதிர மெலும்பு மேதை
மூளையுடன் சுக்கிலந்தா தேழ தாகு
மன்னுபரை திரோதாயி யிச்சை ஞானம்
வருங்கிரியை யருட்சத்தி வகுப்பைந் தாமே.

60. சீராருந் தொழில்சிருட்டி திதிசங் காரந்
திரோபாவ மனுக்கிரக மெனவைந் தாகு
மேராருந் தொழிலதிபர் பிரமன் மாய
னெண்ணுமர னீசர்சதா சிவமைந் தாகு
மாராத வக்கரங்க ளைந்த தாகு
மகாரவுகா ரமகார விந்து நாதம்
பாராரு முபதேச மூன்ற தாகும்
பகர்சமய விசேடநிரு வாணந் தானே.

61. சரியையொடு கிரியைமிகு யோக ஞானந்
தத்தபத நாலுபத முத்தி நாலாம்
விரிவுதரு சாலோகஞ் சாமீ பங்கள்
விண்ணிகழ்சா ரூபஞ்சா யுச்சியந்தா னென்றே
தெரிவரிய ஞானமுநா லாகுங் கேட்டல்
சிந்தித்தல் தெளிதலுயர் நிட்டை யென்றே
பிரிவிலுயர் விஞ்ஞான கலர்க ணீடு
பிரளயா கலர்சகலர் பேத மூன்றே.

62. தகைவிரவு மாயையொரு நான்க தாகுந்
தனுகரண புவனபோ கந்தா னென்றே
வகைநிறுவுங் கன்மமொரு மூன்ற தாகு
மன்னியசஞ் சிதம்பிரா ரத்த மேலை
சிகையுறுமா காமியமு மெனநூ லோதுந்
தெய்விகமுற் பவுதிகமாத் மிகந்தா னென்றே
தொகைமருவும் பிராரத்த மூன்ற தாகுந்
தொல்புவியந் தரசுவர்க்க மூலக மூன்றே.

63. ஓங்கியகே வலசகலஞ் சுத்த மென்றே
யோதியகா ரணவவத்தை மூன்ற தாகுந்
தாங்கரிய கேவலகா ரியமைந் தாகுஞ்
சகலகா ரியவவத்தை தானைந் தாகும்
நீங்கரிய சுத்தகா ரியமைந் தாகும்
நிகழ்த்திடுவ ரவத்தைபதி னெட்டா மென்றே
யாங்கடைவின் பெயர்கீழா லவத்தை மத்தி
யாலவத்தை யுடன்மேலா லவத்தை யாமே.

64. சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சுழுத்தி துரிய மான்மாத்
தன்னிலையுண் மையையுணருந் துரியா தீத
மாக்குமது கேவலகா ரியமைந் தாக
வறைவர்சக லவத்தையின்கா ரியமைந் தாகுஞ்
சாக்கிரத்தி லதீதஞ்சாக் கிரத்தெஞ் சாமற்
றகுதுரியஞ் சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி தானுஞ்
சாக்கிரத்திற் சொற்பனஞ்சாக் கிரத்தி னன்பாஞ்
சாக்கிரமா மென்பரருட் டலைவர் தாமே.

65. நின்மலசாக் கிரஞ்சுத்த வித்தை யைந்தா
நின்மலசொற் பனத்தீசர் முதனு லாகு
நின்மலமாஞ் சுழுத்திசதா சிவமூன் றாகு
நின்மலமாஞ் சத்திசிவந் துரிய மாகு

நின்மலமா மதீதத்திற் சிவமொன் றாக
நிகழ்த்துவர்சுத் தவத்தையின்கா ரியமைந் தாகு
முன்மலிகா ரியவவத்தை மூவைந் தாகு
முதலவத்தை மூன்றவத்தை மூவா றாமே.

66. தனுகரண புவனபோ கங்கள் கூடாத்
தன்னிலையா மன்னிருள்கே வலம தாகுந்
தனுகரண புவனபோ கங்கண் மாயை
தாமருவி வினைநுகர்தல் சகல மாகு
மினையவிவை யிருவகையும் பவவித் தாகு
மிவையுயிருக் கன்னியமென் றிவற்றை நீங்கிப்
புனிதனரு ளாலமலன் கமல பாதம்
பொருந்துமது சுத்தமெனப் புகலு நூலே.

67. மன்னியகே வலசகல சுத்த மூன்று
மதித்துயிர்கட் கவதரமா யமைத்த தென்னிங்
கென்னிலது கேவலமா ணவத்தை நீக்கு
மிருஞ்சகல முருவுறுமா யையினை நீக்கும்
பன்னரிய சுத்தமிரு வினையை நீக்கும்
பகர்தருமிம் மூவகையு மசத்தா மென்னிற்
கொன்னமரு மிறையருளா லகற்று மேனி
குருலிங்க சங்கமமாங் குறியி னாலே.

68. இந்திரிய மொருபதுமாத் திரையீ ரைந்து
மிலங்கியவந் தக்கரண நான்கு தானு
முந்தியகா லையிரண்டு முயிருங் கூடி
யுற்றறிதல் சாக்கிரஞ்சொற் பனத்தி லோது
மிந்திரிய மீரைந்து மகத்தி னின்ற
வெண்மூன்று மெனுஞ்சித்தம் பிராணன் தானு
மந்தமுறுஞ் சுழுத்தியினிற் பிராண வாயு
மருந்துரியந் தனிற்போத னதீதத் தாமே.

69. மூலமதிற் புருடனுயி ருடனுளவா மெனவே
மொழிந்திடுவ ருயிருடனே முழுப்பான்மை நிலையான்
மேலமருஞ் சாக்கிரத்தைம் புலனுயிர்க ளருந்தில்
வித்தாகி யுற்பவிக்கும் வேறறியப் படாதா
மாலமருந் துரியாதீ தத்திலுயிர் தானே
மருவியிடும் புருடனுமங் குளனெனவே மதிக்கின்
மூலமுயி ருண்மைநிலை தன்னியற்கை யெனவே
முதல்வனரு ணூலுணர்ந்தோர் மொழிபழுதா யிடுமே.

70. தூலவுடல் சாக்கிரஞ்சூக் குமவுடல்சொப் பனமாஞ்
சுழுத்திபிர கிருதியுடல் துரியநிலை யதுதான்
மாலுறுமோ கினிவடிவா மெனுந்துரியா தீத
மாரூத மலநிலையான் மாவியற்கை வடிவா
மேலமருஞ் சுத்தவித்தை யீசர்சதா சிவரு
மேவரிய சத்திசிவம் விதித்திடுமை வகையுங்
கோலியமே லாலவத்தை பொருந்துமுயிர்க் குடலாங்
கூறியசாக் கிரமாதி யதீதமுடி வுறவே.

71. ஐவகையா மவத்தைகள்சாக் கிரமதனி லுளவா
மதுதான்முன் னறிந்தவனைக் கண்டறியா திருத்தன்
மையலுறு மதீதநிலை மோகினியைப் பொருந்தி
வாயுவியங் குதல்துரிய மரணையடைந் துடனே
பையநினை வெழுந்திருத்தல் சுழுத்திநிலை யதுசொப்
பனம்புரியட் டகமருவிப் பகுத்தறியா வறிவா
லையமுறல் தூலவுட லடைந்தவனு மெனவே
யறிந்திடுதல் சாக்கிரத்திற் சாக்கிரமென் றறியே.

72. இந்திரிய மீரைந்து வித்தை தானு
மிலங்குசுத்த வித்தையுட னிதற்கு மேலா
மந்தமில்தத் துவமிருபத் திரண்டு தானு
மராகமுமீ சுரமுமுட னவ்வியத்தந் தானுஞ்
சிந்தையுநற் சதாசிவத்தோ டியங்கும் வாயுச்
செறிகாலங் கலைநியதி திகழுஞ் சத்தி
விந்துவுடன் பிரகிருதி சிவத்தோர் டேக
விமலனருண் மேவிலுயிர் சுத்த னுமே.

73. பொறியினிலொன் றதற்கிசைந்த பூத மொன்று
புரிகரண நான்குகலா திகளே ழைந்தா
மறிகருவி யிதனுலோர் விடையந் தன்னை
யருந்துமுயிர் சாக்கிரமாந் தன்னைக் கண்டா
னெறிதருசொப் பனம்பரையாந் தனைக்கா ணுத
நிலவுபரம் பரைநிறைவே சுழுத்தி யாகும்
பிறிவறுஞா னனந்தந் துரிய மாகும்
பெருகுசுகா தீதநிலை யதீத மாமே.

74. பூதமுத லாயவத்தை யீதீ தாகப்
பொருந்தியதத் துவமனைத்தும் பொருவி லாம
லோதியிடுந் தொகையிருநூற் றிருபத் தாறு
முயிர்க்கிவைதான் தனுகரண புவன போக

மாதலினு லுயிரிவற்றைத் தானென் றெண்ணி
யழுந்தியிடும் பத்தநிலை யகற்று மாறுஞ்
சோதிகுரு பரனுய்வந் தவற்றை நீக்கிச்
சொல்லரிய முத்திநெறி நல்குங் காணே.

75. மாயாபோ கத்தடைவே சிக்கெனவு புவியா
மருவிரத நெகிழ்ச்சிபுனல் வளர்தீச்சுட் டொன்ற
னுயொருந் தொழிலதனைத் திரட்டுதல்கா லண்டம் [குணமாஞ்
நிறைபொருளிற் றேய்வறவே நிறுத்துதல்வான்
சாயாது சோத்திரத்துக் கிடங்கொடுத்தல் செவிக்குத்
தகுகுணம்விண் ணிடைநின்று சத்தமறி வதுவா
மோயாத சோத்திரத்துக் குறுங்கன்மி வாக்கா
முயர்வசனம் வாக்கினுக்கு விடையமென வுணரே.

76. காற்றினுக்குக் குணந்துவக்குக் கிடங்கொடுத்தல் துவக்கின்
கருதுகுணங் காலிடமாய்ப் பரிசமறிந் திடலா
மேற்றுதுவக் குக்கினிய கருமி பாத
மியங்குகம னம்பாதம் விடைய மாகு
மாற்றுமழற் குணஞ்சக்குக் கிடங்கொடுத்தல் சக்குக்
கானகுணந் தீயிடைநின் றுருவநயந் தறிதன்
மாற்றருநேத் திரந்தனக்குக் கருமி பாணி
மற்றதற்கு விடையமிட லேற்ற லாமே.

77. சலத்தினுக்குக் குணஞ்சிங்நுவைக் கிடந்தானங் கொடுத்தல்
தாலுவுக்குக் குணநீரி னின்றிரத மறித
னலத்தகுதா லுவிற்கன்மி பாயுருவா மதற்கு
நண்ணரிய மலவிசர்க்கங் கழிப்பதுவாம் விடைய
நிலத்தினுக்குக் குணநாசிக் கிடங்கொடுத்த மூக்கி
னிகழ்குணமண் ணிடமாக நின்றுமண மறிதல்
வலித்திடுமாக் கிராணத்துக் குறுங்கன்மி யுபத்த
மனமிகுமா னந்தமதற் கெதிர்விடைய மெனுமே.

78. தரையுரத்துத் தரித்திடுத லுருவமருஞ் சொரூபஞ்
சதுட்கோணங் கிடத்தல்சுவா சஞ்சிறப்பு விசேடம்
நிரைதரித்த வானளவும் வியாப்திவியா பகந்தா
னீடியயோ சனைநூறு கோடியென விரிந்தே
யுரைபரித்த நவமணியை வகைலோக நிறமா
யுடலினுமை வகையாகி விரிதலுயர் குணந்தான்
வரைவகற்றும் பொறைநிறம்பொன் னிவையறிதல் காட்சி
மற்றிதைவிட் டகன்றிடுதல் சுத்தியென மதியே.

79. அறனுருவங் குளிர்ந்துபதஞ் செயல்சொரூபம் பிறைபோ
லாதல்சுபா வம்விழுத ஞேயமையதல் விசேடம்
விறன்மருவு புமானளவும் வியாத்திவியா பகந்தான்
மேதினியிற் பதின்மடங்கு யோசனையாய் விரிந்தே
திறலெழுவா ரியும்பிரள யங்களுமா யுடலிற்
செறிதருகா ரியமைந்தாய்த் திகழ்வதுவாம் வெண்மை
நிறமதுகட் டுண்டல்குண மிவையறிதல் காட்சி
நீரசத்தென் றகன்றிடுதல் சுத்தியென நிறுத்தே.

80. எரியுருவஞ் சுட்டொன்றல் திரிகோணஞ் சொரூப
மெழுதல்சுபா வம்பெருமை விசேடமிதன் வியாத்தி
விரியுமோ கினியளவும் வியாபகமைந் தழலாய்
மிகுபதினொ யிரங்கோடி யோசனையாய் விரிந்தே
பரிவுறுகா யத்தினுமை வகையாதல் குணந்தான்
பந்தமொளி விளக்கெனநின் றனுதியதாஞ் செயலா
மரியநிறஞ் செம்மையிதை யறிதல்தெரி சனந்தா
னங்கிசெட மென்றறிதல் சுத்தியென வறியே.

81. வளிக்குருவஞ் சலித்துமிகத் திரட்டலறு கோணம்
வளர்சொரூபந் தெரியாம னிற்றல்தன் விசேடந்
தினைத்தல்சுபா வநிறைத்த லதற்கினிய வியாத்தி
திகழுசதா சிவமளவும் வியாபகஞ்செப் பிடுங்கால்
விளக்கருநூ றுயிரயோ சனைகோடி விரிந்தே
மேவுதெச வாயுவுமாய் மெய்யினுமை வகையா
மளப்பரிய நிறங்கருமை குணம்பிரித்த லிதனை
யறிதல்தெரி சனஞ்சுத்தி யதனையகன் றிடலே.

82. விண்ணுருவ நிரந்தரமா யிடங்கொடுத்தல் சொரூபம்
விருத்தமசை யாதுநிற்றல் சுபாவமதன் விசேடம்
நுண்மைவியாத் தியுஞ்சத்தி தத்துவத்தி னள்வா
நுவலும்வியா பகங்காலிற் பதின்மடங்காய் விரிந்தே
மண்முதற்பூ தங்களெல்லா மடக்கித் தன்னுண்
மருவுமுட லினுமைந்து வகையாதல் குணந்தா
னெண்ணரிய குடாகாச மடாகாசந் தாம
மிதனிறங்கண் டிடல்காட்சி சுத்தியிதன் விடலே.

83. பற்றிடுத னிச்சயித்த லெழுந்திருத்த லழுந்தல்
பகர்வரிய மனம்புத்தி யாங்காரஞ் சித்த
முற்றதொரு விடயத்தைச் சத்தாதி யதனை
யொருபுலனைக் கழற்றலொரு புலனினுற வைத்தன்

மற்றதனிற் பலன்றருதல் புதுமையினைச் செய்தல்
வரைந்ததுவாய் நிறுத்தல்தொழில் போதமறி வுறுதன்
முற்றியபே ணசையெலா நான்பொசித்தே னென்றன்
முழுதுமயக் கிடலடைவே கலாதியென மொழியே.

84. புகலருமூ லப்பகுதி பிரகிருதி பூமான்
புலனுகர்கா லத்துதையன் பொதுநிலைய னதீதன்
சகலவியா பிருதிகரன் பசுஞான முதல்வன்
சடத்துவனவ் வியத்தனுய ரியமானன் சகல
னகலரிய சித்தசித்து வருவினைவித் துலவா
வாங்கார விருத்திகர ஞன்மாவென் றினமு
மிகல்புருட தத்துவத்துக் குரியபெயர் பலவென்
றியம்புவர்க ளருங்கலைக ணிரம்பவுணர்ந் தவரே.

85. சத்தமுதல் விடயத்தைப் பகுத்தறிதல் வித்தை
தக்கதொழிற் படுத்திடுத லீசர்தொழின் ஞான
மொத்ததுசா தாக்கியமாஞ் சத்திநசை யுறவே
யுரிசிப்பித் திடுதல்சிவந் தற்செயல்பண் ணுவதாந்
தத்துவநா லொன்பதுவுஞ் சடமெனவிட் டகன்றே
தானறிவா காமலறி யாமலுமா காம
லத்தனுணர்த் திடவுணரு மறிவுயிரென் றருளா
லறிந்தெவையு மிறைசெயலென் றுன்செயல்விட் டகலே.

86. சிவஞ்சுத்த வித்தைபுமான் வித்தையினை யடைவே
செலுத்தியிடு மவையிரண்டு ஞானசத்தி செலுத்துந்
தவமிக்க சத்திசதா சிவமிரண்டு மடைவே
தருகாலங் கலைநியதி புருடனைநின் றியற்று
நவமுற்றவ் விரண்டையுநற் கிரியைசெலுத் திடுமா
நாடுமகே சுரனீடு மராகமியற் றிடுமாம்
பவமுற்று மகேசனையிச் சாசத்தி செலுத்தும்
பரையிவற்றைச் செலுத்துமிறை பரையையியற் றிடுமே.

87. உள்ளொளியாய் நாதவொளி யாகி நிற்ற
லுன்னரிய சூக்குமைபை சந்தி தானு
மெள்ளரிய குறிப்பினின்மந் திரத்தி யான
மிலங்கியமத் திமையுரையா துரைத்த னெஞ்சால்
விள்ளரிய வைகரிதான் பிறருங் கேட்க
விளம்புமொலி யக்கரமிவ் வடைவே மேவித்
தெள்ளுருவை கரிமுதலாய் வாக்கு நான்கிற்
றிகழ்ந்திடுமென் றிறையருணூல் புகன்ற தாமே.

88. பரனருளாற் குடிலையினி னாதம் விந்து
பரவியசா தாக்கியமீ சுரநீள் வித்தை
வருமுறையே சிவஞ்சத்தி சதாசி வன்தான்
மகேசனுருத் திரனிதனின் மருவித் தோன்றும்
விரவியவாக் கக்கரங்கண் மந்தி ரங்கள்
வேதாதி கலைகள்பதம் புவன மெல்லாந்
திரமருவு நிவிர்த்தாதி கலைக டானுஞ்
செப்பரிய விந்துவினுற் பவமா மன்றே.

89. அனந்தரரு ளாலசுத்த மாயை தன்னி
லரியகலை காலங்க ணியதி தோன்று
நினைந்தகலை யினின்வித்தை யராகந் தோன்று
நிகழ்புருடன் புலனுகருங் காலந் தோன்று
முனைந்தகலை யினின்மான்முக் குணம தாகு
முக்குணமு மொத்தநிலை சித்த மாகு
மினந்தருமுக் குணத்தினிலொன் றுயரிற் புத்தி
யேராரும் புத்தியினுங் கார மாமே.

90. ஆங்கார மூன்றாய்முக் குணங்கள் கூடு
மதனுமந் தைசதவை கரிபூ தாதி
நீங்காத சாத்திகதை சதத்திற் றோன்று
நிகழ்மனமும் புத்தியிந் திரிய மைந்தும்
பாங்கான ராசதவை காரி தன்னிற்
பகரவரும் வாக்காதி யைந்துந் தோன்றுந்
தீங்காருந் தாமதபூ தாதி தன்னிற்
திகழ்ந்திடுஞ்சத் தாதியினிற் றிகழும் பூதம்.

91. சத்தத்தில் வெளியுதிக்கும் பரிசந் தன்னிற்
சமீரணனுற் பவமாகு முருவந் தன்னி
லொத்தொளிரு மங்கியிர தத்திற் றோன்று
முதகமிருங் கந்தத்தி லுதிக்கும் பூமி
வைத்தகுண மொன்றினுக்கொன் றதிக மாக
மாலயன்முன் னைவரதி தெய்வ மாகுந்
தத்துவங்கள் சிவமாதி புவியீ றாகத்
தருமுறையே யொடுக்குமெனச் சாற்று நூலே.

92. ஓதுபுறக் கருவியறு பதுமா றாறி
லொடுங்குமுறை யைம்பூதத் தையைந் தாகும்
பூதபரி ணாமமுறு நாடி பத்து
புடவியினி லையிருகால் பொருந்துங் காலி

னீதிவச ஞதிகள்வாக் காதி யைந்தி
னிலவியவிந் துவினினல் வாக்கு மேவுங்
கோதுறுமூ வேடணையா காய மேவுங்
குணமூன் றும் புமான்றனேயே கூடுங் காணே.

93. போற்றியிடுஞ் சத்தாதி கரண மூன்றும்
பொருந்துபுரி யட்டகமாஞ் சூக்க மற்றே
யேற்றமிகுந் தத்துவங்கண் முப்பத் தாறு
மிசைந்தடங்கும் புவியாதி சோத்தி ராதி
சாற்றரிய வாக்காதி வசனுதி யெல்லாஞ்
சத்தாதி தனிலடங்குஞ் சித்தந் தானு
மாற்றலுறு கலாதிசிவ கருவி யெல்லா
மடங்கியிடு மனம்புத்தி யாங்கா ரத்தே.

94. மூலமுத லெண்மூன் று மாயை யென் று
முயங்குகலா திகளேழும் புருட னென் றுங்
கோலுசிவ முதலேந்து மீச னென் றுங்
கூறுவர்மான் மோகினிநீள் விந்து வென் று
மேலமரு மாயையிரு பத்து நாலோ
டிகல்புருட னுடனிருபத் தைந்தா மென் று
மேலமரு மீசனுட னிருபத் தாறாய்
விதிப்பர்சிவத் தோடிருபத் தேழா மென்றே.

95. பூதமவை யைந்தடைவே யொன் றினினுன் காகப்
பொருந்திருப துடன்முதலே யைந்தாம் புகலி
னேதியவா னுலாகு மதிலொருகூ றனில
னுறின்மனமா மொருகூறங் கெரிமருவிற் புத்தி
நீதியிலங் கொருகூறு சலமருவிற் சித்த
நின்றதொரு கூறுபிரு வியுறிலாங் கார
மாதிமுதல் வானமிய மானிலேயிவ் வடைவே
யனிலனுமை வகையாகு மதுபகரக் கேளே.

96. காலுமொரு நான்கதனி லொருகூறு வானிற்
கலக்கிலது சமானனெரு கூறழலி லுதானன்
கோலுமுத கத்தொருகூ றபானனெனப் புகலுங்
குலவுமொரு கூறவனி யுறிலதுவே பிராணன்
சாலுமுதல் வாயுவியா னன்திறத்தி னுகுந்
தழலுமொரு நால்வகையா மொருகூறம் பரந்தான்
மேலுறிலங் கதுசெவியாங் காலொருகூ றுடலாம்
விரிதிரைநீ ருறிலொருகூ றதுதாலு வெனுமே.

97. எனுமொருகூ றவனியுற லாக்கிராண மாகு
மெரிமுதனேத் திரமாகு நீர்நான் காகு
முனிலொருகூ றண்டமுறிற் சத்த மாகு
மொருகூறு வளிமருவிற் பரிச மாகுந்
துனிவொருகூ றெரிமருவி லுருவ மாகுந்
தொடர்ந்தொருகூ றவனியுறிற் கந்த மாகுந்
தனிநிலைநீ ரிரசமெனப் புகற லாகுந்
தரணியினல் வகையதுவுஞ் சாற்றக் கேளே.

98. சாற்றிலொரு கூறுவிசும் புறில்வாக் காகுஞ்
சமீரணனி லொருகூறு பாத மாகு
மேற்றவெரி யினிலொருகூ றடையிற் பாணி
யிரும்புனலி லொருகூறு பாயுருவ தாகு
மாற்றியமண் முதனிலையே யுபத்த மாகு
மறைந்தடைவே தத்துவங்க ளையைந் தாமுற்
போற்றியபூ தங்களுநாற் கரணந் தன்னைப்
பொருந்தியிடு மிதனிலையும் புகலக் கேளே.

99. வாயுவிட மாகமனஞ் சஞ்சலமாய் நினையும்
வன்னியிட மாய்ப்புந்தி பண்ணிடுநிச் சயங்க
ளாயுநீ ரிடஞ்சித்தஞ் சலித்துட்கொண் டழியு
மாங்கார மண்ணிடமா யபிமானம் புரியு
நேயமுட னையைந்தாந் தத்துவமைம் பூத
நெறியெனவே தாந்தநிலை தனையுடையோர் மொழிவர்
தூயசிவா கமசைவ சித்தாந்த நிலையோர்
சொல்லாரிப் பொருளதனைக் கொள்ளாரென் றுணரே.

100. அனைத்துலகு மெழுவகையா மவனவளோ டதுவா
யளவிலுள வாயுலவி யழிந்திடலா லிவற்றைத்
தனக்குமுத னடுவீறி லானெவையுங் கடந்த
தலைவனியற் றிடவேண்டுந் தாணுவுள வாகும்
மனத்தவனை நினைத்தரிய சித்திமுத்தி பெறலான்
மருவுபசு வர்க்கமுள மலமூன்று முளவா
முனற்கரிய துக்கசுக மஞ்ஞான மயக்க
முயிருறுகா லமும்முதலு மனுதியென வுணரே.

101. அண்ணல்திரு முகமைந்தா மீசானம் புருட
மகோரமரும் வாமமுடன் சத்தியமென் றறிக
நண்ணியிடு மீசான கலையைந்தாம் புருட
னயந்தகலை யொருநான்கா நாலிரண்டா மகோரந்

திண்ணமிகும் வாமகலை யொருபதுடன் மூன்றாந்
திகழ்சத்தி யோசாதத் தெண்கலையாந் தெரிந்தே
யெண்ணமருங் கலைமுப்பத் தெட்டாமென் றிறைநூ
லியம்பியிடு மிதனுமம் விளம்புமுறை கேளே.

102. சத்தியத்தெண் கலைநாமஞ் சாற்றிடுவ மடைவே
தகுஞ்சித்தி யிருத்தியுடன் துவிதியுமிந் திரையு
நித்தியமே தாவினிய காந்தியுடன் சுவத்தி
நிகழ்திருதி யெனவெட்டா நிரைநிரையே தான
மொத்தவலப் பான்முதலா யகங்கால்க ளிரண்டு
முரைத்தவகங் கையிரண்டாக் கிராணமுட னுச்சி
வித்தகமாம் வாகுவிரண் டிவையிருநான் கடைவே
வியாபரிக்கு மெனமுதல்வ னூலுரைக்கு நெறியே.

103. வாமகலை பதின்மூன்று மதனுமம் புகலில்
வளரிரசா கூரிரக்கா மாவிரதி பாலி
காமசமு யமினிகிரி யாபுத்திகாரி
கருதரிய தாத்திரியும் பிராமியுமோ கினியு
மேமமுறு பவாவெனவு மாமிதற்குத் தான
மிசைந்தனபா யுருலிங்க மிருகுறங்கீர் முழந்தாள்
சேமமுறுங் கணைக்கால்க ளிரண்டுபத மிரண்டுந்
திருந்துகடி தடம்பக்க மிரண்டிடமுந் திகழும்.

104. சாற்றியிடு மகோரகலை யெட்டாகு மதன்பேர்
தமமோக சயைநிட்டை தகும்பையுண் மிருத்துப்
போற்றுபயை சரையெட்டா மிதற்குத் தானம்
பொருந்திதயங் களமிருதோ ளுந்திமடி புறமார்
பேற்றவிட மெனப்புகல்வர் புருடகலை யொருநான்
கெழினிவர்த்தி பிதிட்டையுடன் வித்தையிருஞ் சாந்தி
யாற்றியதற் புருடாதி யானநான் ககலா
தமருமுத லறைந்தகலை யணைத்துமியற் றிடுமே.

105. அரியதிற லீசானத் தைங்கலையா மதன்பே
ரச்சசியங் கதையோடிட் டாயைசுவா லினியு
மரிசியென விவைமுகமைந் தினுமகலா வியாத்த
மருவியிடுந் தொகைமுப்பத் தெண்கலையாஞ் சத்தி
விரவியபஞ் சபிரமத் தினிலடங்கி யுலகம்
விரித்துநடத் தடக்கியிடு மேன்மையினல் விளங்குந்
திரமருவுஞ் சகம்பஞ்சப் பிரமமய மெனவே
தெளிந்தவரே தம்போதக் களங்கமகன் றவரே.

106. புடவிவிசும் பளவுதகம் புமானளவாம் வன்னி
புகலருமோ கினியளவாம் பொருவருகான் மருவு
மடலுறுசா தாக்கியத்தப் பானுத மளவா
மாங்காரங் கிரியையரும் புத்தியுயர் ஞானந்
திடமருவு மனமிச்சா சத்தியள வாகுந்
திகழ்சித்தந் திரோதான மளவாகு முள்ளம்
விடலரிய பரையளவும் வியாத்தமுறு மெனவே
விளம்புவர்க ளுலகியல்பை யகன்றநெறி யினரே.

107. அவனிதனிற் பிரமாண்ட மடங்குமது நிவிர்த்தி
யப்புவினிற் புமானெண்மூன் றடங்குமது பிதிட்டை
துவமருவு கலாதிகளே ழுங்கியினுற் றமருஞ்
சொல்லிலது வித்தைசுத்த வித்தைமுதன் மூன்றுந்
தவமருவு முலவையினி லடங்குமது சாந்தி
சத்திசிவம் விசும்பிலுறு மதுசாந்தி யதீத
நவையறுமைம் பூதத்திற் கருவிகளா றுறு
நயந்தமரு மெனமொழிவ ருயர்ந்தபெருந் தவரே.

108. தக்கபரை கலைசாந்தி யாதீ தத்தாற்
சதாசிவநற் றொழிலினையுந் திரோதை சாந்தி
மிக்ககலை யாலீசன் றொழில்க டானும்
விளங்கருள்சே ரிச்சைகலை வித்தை தன்னுற்
றொக்கவுருத் திரன்றொழிலும் ஞான சத்தி
துலங்குகலை பிதிட்டையிலம் மால்தொழிலு மேனை
யக்கணமே கிரியைகலை நிவிர்த்தி தன்னு
லயன்றொழிலு நடத்தியிறை யாட லாமே.

109. உன்னரிய பரன்கிரியை நிவிர்த்திகலை யதனி
லுயர்தருமந் திரமிரண்டாற் புரமொருநூற் றெட்டால்
வன்னமுடி யெழுத்தொன்றால் வருபதநா லேழான்
மாலயன்முன் னிலையாக மதித்துயிர்கட் கினிதாய்
மன்னுபுவி தத்துவத்தி னிடமாக மருவி
வருநாசி யுபத்தமதால் வருங்கருமப் பயனை
யன்னிலையே யருத்தியபின் முன்போ லேன்ற
வருவினையை நிவிர்த்தியினி லடைத்திடுமென் றுணரே.

110. ஞானகலை பிதிட்டையினின் மந்திரங்க ளிரண்டா
ஞடியதத் துவமிருபத் தொருமூன்று னயந்த
வீனமிலெண் மூவெழுத்தாற் பதமெழுமூன் றதனு
லெண்ணேழு புரமதனு லெழிலரிமுன் னிலையா

லேனையுயிர் கட்குதக மிடமாக விளங்கு
மிந்திரியஞ் சிங்குவைபா யுருவதனு லேய்ந்த
மானவினைப் பயனுகர்வித் தவ்வழியா லடைந்த
வல்வினையின் பயன்முன்போல் வைத்திடுமக் கலையில்.

111. இச்சைகலை வித்தையினி லுருத்திரன்முன் னிலையா
லிசைதருமந் திரமிரண்டாற் பதநா லைந்தான்
மெச்சியதத் துவமேழால் வன்ன மேழால்
மிகுபுரமூ வொன்பதனுல் விதித்தான் மாவுக்
கச்சமிலக் கினிவழித்தா நேத்திரங்கை யெனவே
யமர்தருமிந் திரியமதா லடைந்தவினைப் பயனை
நிச்சயமா யருத்தியபி னேன்றவினை யனைத்து
நிகழ்தருவித் தையின்முன்போ லடைவுறவைத் திடுமே.

112. ஆதிகலை சாந்தியினின் மகேசுரன்முன் னிலையா
லருடருமந் திரமிரண்டாற் பதம்பதினென் றதனு
லோதியதத் துவமூன்றால் வன்ன மூன்று
லுயர்புவனம் பதினெட்டா லுயிர்கட் கன்பால்
வாதமிட மாந்துவக்குப் பாதந் தன்னுன்
மருவுமிரு வினைப்பயனை யருத்தி முன்போ
லேதமுட னேன்றவினைப் பயனி யாவு
மிருத்திடுவன் சாந்தியிலென் றிசைக்கு நூலே.

113. பரையுதவு மதீதகலை தனிலன் பாகப்
பகர்தருமந் திரமூன்றாற் பதமு மொன்று
லுரைதருதத் துவமிரண்டா லெழுத்தீ ரெட்டா
லோங்குபுரம் பதினைந்தா லுயிர்கட் கென்றுந்
திரமருவு சதாசிவமுன் னிலையால் வானிற்
செறிந்தசெவி வாக்கதனுற் சேருங் கன்மம்
விரைவினுட னருத்தியபின் முன்போ லேன்ற
வினையையடைத் திடுமிறையக் கலையி னின்றே.

114. அத்துவா வடிவாமெம் மிறைமுடிதான் கலைக
ளைந்தாகுஞ் சாந்திமுத லானநான் குரமாம்
வித்தைமுதன் மூன்றிரண்டாம் பிதிட்டாதி யுந்தி
வியன்பாத நிவிர்த்தியதா மிளிர்துவக்கக் கரங்கள்
வைத்தபுவ னங்கண்மயிர் மந்திரங்க ணெய்த்தோர்
வளர்ந்திகழும் பதங்களருந் தசையாகு மதித
தத்துவங்கள் சுக்கிலமோ டத்திநிண மூளை
சத்திகடா னேத்திரமூ வைந்தாமித் தகையே.

115. அரியபதி பரன்றனது சத்தி கண்ணு
யனைத்தினையு மியற்கையினி லறியு மேன்மை
தெரியமொழி குவம்பரையே விழிய தாகத்
திரோதைகரு மணியாக விச்சா ஞானக்
கிரியையதற் குள்ளொளியா யாவுங் காண்பன்
கிளர்மாயை கண்ணுகக் காண்ப னென்னிற்
பரிவுறுமா யையின்கண்ணுய்க் காண்ப தெல்லாம்
பசுவர்க்க மெனப்புகல்வர் பதியன் றாமே.

116. அருத்திமிகு மோங்காரம் பீட மாகு
மகாரநடுக் கண்டமதா மதற்கு மீதித்
திருத்தமிகு மேற்பீட முகார மாகுஞ்
செறியுமதற் குள்வட்ட மகார மாகும்
விருத்தமுறு மிலிங்கநிலை விந்து வாகும்
விளங்குசிவ லிங்கமுயர் நாத மாகுங்
கருத்தமருங் கரணநிலை லிங்கந் தானே
கன்மமிகும் புறப்பூசை லிங்க மாமே.

117. நற்பரமாங் கிரியையடிப் பீட மாகு
நண்ணரிய நடுக்கண்ட ஞான மாகுஞ்
சொற்பரவு மேற்பீட மிச்சா சத்தி
சொல்லிலதன் வட்டந்தி ரோதை யாகும்
விற்பரவும் விந்துநிலை பரைய தாகும்
வீறுபர சிவமதுவே லிங்க மாகு
மற்புதமா மகம்புறமொன் றாய நேயத்
தழுந்துவர்கள் சிவபூசை பொருந்தி னரே.

118. அனுக்கிரகஞ் சதாசிவர்தா நாதத்தா லுளத்தி
லருமறைப்புச் சிந்தையினில் விந்துவினன் மகேசர்
துனித்தமனத் துருத்திரர்தா மகாரத்தா லழிக்குந்
துழாய்முடியோன் புத்தியினின் றுகாரத்தா லளிக்கும்
பனிப்பதும னகாரத்தா லாங்காரம் பொருந்திப்
படைத்திடுவ னேங்காரப் படிவமுமா மதனு
லனைத்துலகு மிலிங்கமய மாமெவையு மிதுவே
யாக்கியழித் தழித்துமறைத் தனுக்கிரகஞ் செயுமே.

119. நாதத்திற் சிகாரவெழுத் திசைந்து தோன்றும்
நண்ணரிய விந்துவினில் வகாரந் தோன்றுந்
தீதற்ற யகாரமகா ரத்திற் றேன்றுந்
திகழுமுகா ரத்தினிய நகாரந் தோன்றும்

போதுற்ற மகாரமகா ரத்தின் பாலாம்
பொருந்தியவஞ் செழுத்தையுநம் போத நீக்கிக்
கோதற்ற திருவருளாற் சிவமுன் னுகக்
கொண்டாரே முத்திநெறி கண்டார் தாமே.

120. இறையருளோ டுயிராதி மலமெனுமஞ் செழுத்தி
னிறைகேடு மலமருட்கே டாமினிதாந் திரோதை
செறிதருபே தத்தினுயிர் நமயநிலை பொருந்திச்
செவியாமற் செவிப்பதுபோற் றிகழ்தருமுத் தியினு
நிறையிருளி னெழிவுசிவந் திரோதையொழி வருளா
நின்றநிலை கண்டுமுதற் றன்னிலைவிட் டகன்றே
பிறிவரிய சிவமுதலாய் நடுநிலையி லழுந்தும்
பெற்றியரே யுற்பவநோய் பற்றறுநற் றவரே.

121. அஞ்செழுத்தே மும்முதலு மாகுமென் விறைநூ
லறையுமதே திரோதையரு ளரியசிவம் பதியாம்
விஞ்சுமுயிர்த் தொகைபசுவாம் பாசமிருண் மலமாம்
வித்தாகும் பெத்தமுத்தி யிரண்டினுக்கு மிதுவே
வஞ்சமுற்ற பவக்கடலி லெடுத்துயிருக் கருளான்
மதிப்பரிய சிவானுபவ மளிப்பதுவு மிதுவே
யஞ்செழுத்தே யைந்தொழிலு மெந்தைபிரா னடமு
மாதலினு னிதனுண்மை யோதரிதென் றுணரே.

122. அகரவுக ரமகர விந்து நாத
மாகியவக் கரமைந்து மிலிங்க மாகும்
பகருமிதன் மிசைசிகரந் துடிய தாகும்
பரிவினுடன் வீசியகை வகார மாகும்
யகரமிகு மபயகர மாகி நீடு
மெரிநகர மாகமுய லகனின் பாரு
மகரநிலை யாகமணி மன்றினூடே
வான்கருணை வடிவாகி நடஞ்செய் வானே.

123. ஊன்றுபத மலமகற்றி யுலகுயிர்கட் கின்ப
முறுவித்தல் சிவசிருட்டி யுகந்தபய கரத்தாற்
றேன்றுமிரு வினைதுலையொப் பாகுமது திதியாஞ்
சோதிமுக தெரிசனத்தாற் சுழல்கரண மறுத்தே
யேன்றபவ மறுப்பதுசங் காரமுரு வொளியா
லினியதிரோ பவமகற்று மெடுத்ததிருப் பதத்தா
லான்றிருள்கே வலசகலத் தெடுத்தருளான் முத்தி
யளிப்பதனுக் கிரகமிவை யரன்பொதுநா டகமே.

124. பரந்தசிவா னந்தநடஞ் சிகார மாகும்
பராபரையே சிதம்பரமா மதுவ கார
மரந்தையறச் சிவபோக மருந்து மாவி
யகாரமதா ஞாதுருஞா னங்க ணேயந்
தெரிந்துபகுத் தறியுமறி வழித்தொன் றாக்குந்
திரோதான முலகமறைத் திடுந காரம்
விரிந்தமல சத்தியழிந் தின்பந் தன்னை
மேன்மேலும் விளைக்குமது மகார மாமே.

125. இதையமல ரெட்டிதழெண் டிக்க தாகு
மினன்றிசைமுன் பத்திமிகுந் தாகங் கோபந்
துதிதருமின் சொல்லினிய வாய்மை நீடுந்
துயில்கெமன மருந்தவமைம் புலன்க டுய்க்கும்
விதிமுறையே களங்கெனநின் றுயிர்க ளாட
விண்டமலர்ப் புண்டரீக புரத்து ஞானப்
பொதுவினிலங் குமையுடனெம் பிறவி நீங்கப்
புலியரவந் தொழப்பரதம் புரிவ னதன்.

126. விரும்புற்ற தவவிரதஞ் சீல மெல்லா
மேல்வினையென் றறிந்தெவையும் விமலன் கூத்தென்
றிரும்புற்ற மனமழலின் மெழுகா யென்றும்
யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரெனுங்கோ ணீக்கி
யரும்புற்றங் கென்னதியா னென்னும் பாசத்
தவாமருவும் புறப்பற்றோ டகப்பற் றான
பெரும்பற்றை யகன்றருளைப் பெறுவோர் ஞானப்
பெரும்பற்றப் புலியூரைப் பிரியார் தாமே.

127. முத்தியினு மும்முதலு மழியா தென்றே
மொழிந்திடுமா கமமதனை மொழியக் கேணீ
நித்தியமாம் பரபோகந் துய்ப்ப தான்மா
நீடுபர போகமுயிர்க் களிப்ப னீசன்
சுத்தமல மின்பமிக விளைக்கு மாற்றாற்
சொல்லரிய மும்முதலு மனாதி யாகும்
வைத்தமல முத்தியின்பம் விளையா தென்னின்
மற்றதுதா னின்றநிலை வகுப்பக் கேளே.

128. ஆதிதிரோ தானத்தாற் பெற்றந் தன்னி
லாணவந்தான் மாயாபோ கத்தி லின்பம்
போதமுற விளைத்துயிர்கட் குலகந்தோன் றப்
புனிதனருள் தோன்றாமன் மறைக்கு மாபோற்

சோதியருண் முத்தியினுஞ் சத்தி மாந்திச்
சுகானந்தம் விளைத்துயிர்கட் குயிரா யீசன்
பேதமற நின்றுணர்த்து முண்மை தோன்றப்
பிரபஞ்சந் தோன்றுமன் மறைக்குங் காணே.

129. தரைமுதலாய் நாதாந்த மீற தாகச்
சாருமலஞ் செம்பினுறு களிம்பே போலக்
கருவியகன் றணுக்கடமைக் காணிற் செம்பு
காளிதமற் றுடகமாந் தன்மைத் தாகும்
விரவுபசு மலமொளிமுன் னிருளின் மாந்தி
விளைக்குமுயிர்க் கின்பநவ விதமு நீங்கி
யரிகுளிகை தனிலடங்கு மதுபோ லண்ண
லடியிணையி லாணவம்விட் டகன்று போமே.

130. ஏத்தரிய குருலிங்க சங்க மந்தா
னேகபரன் மனவாக்குக் காய மாகும்
வாய்த்தமனஞ் சிவலிங்க மாகு மூல
மலமகற்று குருவருள்சேர் வாக்கு மாயை
தீர்த்தருளுஞ் சங்கமமா மேனி தன்னாற்
றீராத விருவினையின் கன்ம நீக்கு
மார்த்தமல மூன்றகற்றுங் குறியீ தாகு
மல்லதுமற் றொன்றாலு மகன்றி டாதே.

131. வாரியுநா ரமுமொன்று மிரண்டு மன்றும்
வாருதிநீ ராகரநீர் வாரி யாகா
நீரதனல் வாரியினை யறியு மாற்றா
னீரினையே வாரியென நிகழ்த்த லாகும்
வாரியினீ ரிலையாகிற் பயன்கொ டாவா
மற்றதுபோ லுயிர்க்குயிராய் மன்னி யாங்கே
யாரியனுங் குருலிங்க வேட மாய்நின்
றருள்புரிவன் வேறாய்நின் றருள்செய் யானே.

132. சூரியனு லனலுமிழுங் காந்தந் தன்னாற்
சுடவரிதாம் வேறாகிற் சூழும் பஞ்சைச்
சீருலவு கலுழலினாற் றீர்ப்போன் றன்னாற்
றீராது விடமதுவும் வேறா மாகி
லோரிலவை வேறறவே றாகி நின்ற
வுண்மைபோ லனனியமா மொருமை யாகு
நேரியனுங் குருலிங்க வேட மாகி
நின்றுயிர்கட் கருள்புரியும் நிலைமை தானே.

133. தேகமுறு மிந்திரிய வியாத்த மான்ம
சீவனிரு வினைநுகரிற் பசுவா மென்பர்
போகமுறு மவத்தைமரு விடுங்காற் றீர்க்கை
பொருந்தியுட லினையானென் றபிமா னிக்கி
லாகுமயற் சகலனிவை யனைத்து நீங்கி
யடைதருமா ணவத்தினிற்கே வலனுந் தன்னை
மோகமறக் கண்டளவே சுத்த னேனே
முதல்வனெனில் வயிந்துவனுய் மொழியும் பேரே.

134. பேராத சுதந்தரநீக் கதீதந் தன்னிற்
பேணுதிரோ தான்மாவாம் ஞானந் தன்னை
நேராகக் கண்டளவே ஞான வானு
நிறைஞானந் தனிற்பொருந்தி லறிவென் றாகுஞ்
சீராரும் பூரணமா ஞானந் தன்னிற்
றிகழுமகம் புறமெனுஞ்சுட் டகற்றி யாங்கே
யேராரு மருள்வடிவாய் நின்ற போதி
லிசைந்தபரா பரனெனவே யெண்ண லாமே.

135. எண்ணில்சுக சொரூபத்தெரி சனனும் போதி
லெய்துசுரூ பத்தினனும் பரமா னந்த
நண்ணியது தனுவாகிற் பரமா னந்தி
நாடுமதிற் கூடுதனீங் கிடுத லின்றி
யண்ணியதா டலையுறழச் சுபாவ மாகு
மானந்த மேலீட்டிற் சிவனு மென்றே
பண்ணுமுயிர்க் கவதரப்பே ரீரே ழாகப்
பகர்வரருட் கவதரப்பேர் பகரக் கேளே.

136. பகருயிர்கே வலமருவி லருளி னும்ம
பரவுபிர கிருதியெனும் பண்பிற் றாகுந்
தகவுயிருக் குணர்த்துசக லத்து மாயா
சத்தியரு ளிருவகையாஞ் சார்வு நீங்கி
யிகவருமே லாலவத்தை யுணரி லான்மா
வெய்துசிவ தத்துவமா மருளி னும
மகமருவு முடலைவெறும் பொய்யென் றூவி
யறிந்தகலி லருணுமங் கடாட்ச மாமே.

137. ஆமுயிர்தன் னியல்பையுணர்ந் தருளைக் காணு
தவதரத்தி லருணுமந் திரோதை யாவி
யேமவரு ளுணரிலரு ளறிவா மென்ப
ரெய்துசைதன் னியனரு ளுருவ மாகி

ளுமமரு டனக்கினிய கருணை யாகு
நாடியசீ வன்சிவனை நணுகும் போதிற்
றேமிலிரும் பெயரருட்கா னந்த மாகச்
சொற்றிடுவ ரருட்கருணா றுணிந்து ளோரே.

138. பரன்பிரம சாரிபரை கன்னி யாகும்
பரம்பரனைச் சத்தியனு பவியா தென்றும்
வரம்பிலணுக் களையிறையோ டாக்கி நேய
மன்னுமுயிர்ப் பாங்கியென நீங்குஞ் சத்தி
குரம்பையிலைம் புலனுயிர்க ளருந்து மாறு
கூட்டிடுமைம் பொறிபுலனின் பயன்கொ ளாவா
மரும்பொறியை யொழிந்துயிரைம் புலனைக் கூடா
தத்தனையச் சத்தியொழிந் தடைந்தி டாவே.

139. உடலையுயி ரெனமதித்த லன்னமய மாகு
முயிர்சீவ னெனமதிக்கிற் பிராணமய மாகு
நடலைமன முயிரெனன்ம னோமயமாம் புந்தி
நாடுமுயி ரெனிலதுவிஞ் ஞானமய மாகு
மடன்மருவு மதீதமுயி ரெனமதிக்கு மதுவே
யானந்த மயங்கோச மைந்தினையும் பொருந்தி
விடலரிதா யாப்புண்டங் ககம்புறமா யவற்றின்
வேறாய்நின் றறிவதுவே யான்மாவென் றுணரே.

140. போக்குவர வறுமுடலி லறிவனுள வெனவே
புகறல்பிர திக்கினையா மதற்கேது பகரி
லாக்கியமெய் யறிவிலையாற் றிட்டாந்தங் கடம்போ
லுபநயமக் கடமொருவன் கொடுபோகிற் போகுந்
தாக்கறவில் லாதிருக்கு மதுபோலிவ் வுடலந்
தான்போக்கு வரவுசெய்யா தாகுநிக மனந்தா
ளுக்கையினை நடத்திடுவா னவனணுவிவ் வைந்து
மன்னுவய வெதிரேகி யனுமான மெனுமே.

141. பொறிபுலன்க ளானல்லேன் மனாதிகளா னல்லேன்
புகலரிய கலாதிகளு நானல்லேன் பொறியா
லறிகருவி நானல்லே னிவைசடமென் றிவற்றை
யறிந்ததனில் வேறாய்நின் றறிவுயிரென் றறிக
நெறிதருதத் துவஞ்சடமா நாமலவென் றிவற்றை
நீயறிந்து நீங்குதற்கு நின்னுயிருக் குயிராய்ப்
பிறிதறநின் றுணர்த்தியிடு மொளியருளா முலகிற்
பிறங்குவிழிக் கொளியுதவு மிருங்கதிரொப் பெனவே.

142. பொன்னதனை யடக்கியிடுங் குளிகை போலும்
பொருவில்விழிக் கொளியடங்கு மிரவி போலு
முன்னமிரும் பினையடக்குங் காந்தம் போலு
முயிரையடக் கிடுமூல மலமே போலும்
வன்னிதனை யடக்கிடுமிந் தனமே போலு
மருவுதுரும் படக்கிடுமுப் பளமே போலு
மன்னபழு மரமடக்கும் வித்தே போலு
மரனருளி லடங்குமுயி ரறிவு தானே.

143. உகைத்தாடுங் கயிறகன்ற வூசல் போலு
மூலவாது திரிவொழிந்த கறங்கே போலும்
விகைத்தாடும் விசையறுபம் பரமே போலும்
விளங்கொலிசேர் தாழ்ந்தமணி நாவே போலுஞ்
செகத்தாய சித்திரத்தி னிலையே போலுஞ்
சிவபோகத் தடங்கியுயிர் செயலொன் றின்றி
யகத்தாய நம்போதப் பற்று நீங்கி
யசைவறநிற் பதுபரமா னந்த மாமே.

144. எண்டருமெய்ஞ் ஞானிகடா னன்மை தின்மை
யியற்றினுமப் பலனுகரா ரிவர்தம் மேனி
கண்டுதொழு வாரிகழ்வார் தம்பா லெய்துங்
கருமுகிலின் செயல்போலக் கருதா ரொன்றும்
பண்டிகலும் வினையுடலிற் பலிப்பி னாலே
பகர்காலந் திசைகளருந் தவங்கள் சீலங்
கொண்டதியா னஞ்செபங்கள் பூசை யாவுங்
குறித்திடினு மொழித்திடினு மவர்க்கமலன் பணியே.

145. கண்ணொளியை யிரவியொளி கவர்ந்துகொண்டே யுலகிற்
காண்பனவெல் லாங்கணுக்குக் காட்டியிடு மதுபோ
லண்ணலுமங் களப்பரிய வுயிர்க்குயிராய் நிறைந்தே
யருவினையின் பயனளவி னருத்துவனென் றுணர்ந்தே
யுண்ணிலவு மருள்வசமா யொருமைநிலை யுடையோ
ருயர்சிவமே கண்டிருப்ப ருலகநெறி யுணரா
ரெண்ணரிய பாதகங்கள் புரிந்தவல நெறியே
யியற்றிடினு மவையனைத்து மிறைபணியா யிடுமே.

146. மண்ணாதி யைந்தினுக்கு மயன்முதலோர் சிவமூர்த்த
மனமாதி யைந்தினுக்கு மகராதி சிவமூர்த்தம்
பண்ணுருங் கலாதிகட்கு நாதாதி சிவமூர்த்தம்
பரனருளே யெவற்றினையும் பரித்துநடத் திடுமதனு

லெண்ணுருஞ் சராசரங்க ளரனுருவா மெவ்விடத்து
மிறையருளை யன்றியுயிர்க் கறிவுதியா திலகுநுதற்
கண்ணுளன் றிருமேனி யாமுலக மனைத்துமெனக்
கண்டாரே பசுபாசம் விண்டாரென் றிடுநூலே.

147. படைக்கலங்கள் கொலைத்தொழில்கள் பலசெய் தாலும்
பாவவிதம் படைக்கலத்தை மேவி டாவாம்
படைக்கலங்கைக் கொண்டவன்பா னின்றாற் போலப்
பரனருளின் வசமாகிப் பணிசெய் வோர்கள்
துடைத்திடுவர் மலத்தினையெத் தொழில்செய் தாலுந்
துக்கசுகப் பவக்கடலிற் றோயா ரென்று
மடைக்கல்மா யாண்டபரன் பாத நீழ
லடைந்திடுவ ரெப்பவமும் பொருந்தி டாரே.

148. சித்தமுறு நினைவுரைக டொழில்பொய் வாய்மை
தீமைநலம் விருப்புவெறுப் பின்ப துன்பம்
வைத்தபொசிப் பிகழ்ச்சிபுகழ் தருமந் தான
மடிமுயற்சி பேறிழவு மற்று மெல்லா
மத்தனறிந் தளவிலவ ரவர்க்கு நாளு
மருங்கனவு நனவிலுநின் றளிப்ப தோரார்
தத்தமறி வானுகருங் கருத்த ராகித்
தடுமாறி யுளமெலிந்து தளர்வ ரந்தோ.

149. உடலிலிரு வினையுதவு மிதமகிதப் பயனு
ளுளவாகு மின்பதுன்ப முணவொழியா துயிர்க்கு
நடலைமரு ளறிவினுட னுமருந்தி லதுவே
நமன்றாத ருந்துவதா நணுகிடுமேல் வினையுஞ்
சடமுடலம் வினைநுகரா தறிந்துயிர்தா னருந்தாத்
தலைவனவ னவளதுவா நிலைமையினு லுயிர்கட்
கிடமுடனின் றருத்துவனென் றுணர்ந்தருளா லருந்தி
லிறைபணியா மெதிர்வினையு மெரிசேர்வித் தாமே.

150. குலவுமினன் வரவரவே விரிந்த நீழற்
குறைந்துகுறைந் துள்ளொடுங்கு மாறு போல
உலைவிலரு ளொளிபிரகா சித்த வாறே
வுயிர்ப்போத மலமகலு மொளியோ டேயுந்
தலைவனுட னென்றாகா திரண்டு மாகாத்
தக்கநிலை யருக்கனெதிர் தயங்கு மீனு
நிலவொளியு மேகமிரண் டாகா போல
நில்லாம னின்றிடுத னிட்டை யாமே.

151. சாத்திரம்போ தகம்பூசை சமயமதந் தருக்கந்
தந்திரமந் திரயோகந் தவவிரதஞ் சீல
மேத்தரிய பாவனையெண் சித்திகளே முதலா
மெய்பயனு முத்திவிலக் கெனவொருசொல் லதனாற்
றீர்த்தவன்மெய்த் தேசிகனு மவனருளா லகலாச்
சித்தமல மறுத்துலகிற் றீமைநன்மை செயினும்
வாய்த்தகதி ரவன்செயல்போ லிசைந்திசையா தொழுகும்
வண்மையரே மெய்ஞ்ஞான வுண்மைநிலை யினரே.

152. கருவிகளு லொன்பதுவும் வேற தாகக்
கண்டகன்ற வதீதநிலை காசி யாகு
மருவுமுயி ரதனையறி வென்றறிந்து யாமே
மன்னனென நின்றநிலை யாரூ ராகுங்
கருவிசட மென்றுயிர்க டம்மைக் காணிற்
கண்ணிரவி யெனவுயிர்க்குக் காட்டா நின்ற
வருளையுணர்ந் தியாவுமதன் செயலா முண்மை
யத்துவித நடத்தொழிலம் பலம தாமே.

153. இருவகையா மாயையிலுண் டான ஞான
மெவ்வளவுண் டவ்வளவும் பாச ஞான
மருவியதற் போதத்தாற் சித்தி முத்தி
மதித்தழுந்து நிட்டைபசு ஞான மாகும்
பரவுமிவை யஞ்ஞானம் பாச ஞானம்
பசுஞானஞ் சுதந்தரகீ னந்தா னென்றே
இருவகைஞா னமுநீங்கி யருளா லாவி
யீசனடி கூடலிறை ஞான மாமே.

154. எண்ணியமுற் பொசிப்பகலா மாயா போகத்
திதமகித மறுகையினுற் றிரோதாயி நட்ட
நண்ணுமிரு வினைதுலையொப் பாத லாலே
நாடியமா மாயையுமைந் தொழிலு நட்டம்
பண்ணுமவ னவளதுவா முன்னிலைச்சுட் டொழியிற்
பற்றுருகுங் கன்மமல நட்ட மாகுந்
திண்ணமிகும் வடிவகல மாயை நட்டஞ்
சிவபோகம் விளைந்திடவிட் டகன்றிடுமா ணவமே.

155. கூட்டரவு மொழிகையினுற் கிரியையவிழ்ந் தகலுங்
குலவுதெரி சனமகல வனுபோகம் விளையி
னூட்டரிய ஞானசத்தி வேற்றுமையா யகலு
நவையாரும் பெறுதியொழிந் திடுதலினு லெவையுஞ்

சேட்டிதமா மிச்சையுமங் கப்பரிசே யகலுஞ்
சிவம்பிரகா சிக்கையின்றி றிரோதாயி யகலு
நீட்டியதற் போதமறச் சிவானுபவத் தழுந்தி
னித்தியமாம் பராசத்தி விட்டகலுங் காணே.

156. உடலுயிரன் றென்றகலிற் பூதமுட னவற்றி
னுடனுய காரியமை யைந்துடனே யுலகுந்
திடமிகுபல் லுருவனைத்து நாடிகளு மகலுந்
திருந்துபொறி யறவிடயம் பொருந்தாம லகலுங்
கொடியகர ணங்களறக் கலாதிகள்விட் டகலுங்
குணமறவே சுத்தவித்தை முதன்மூன்று மகலு
மடன்மருவும் வளியகல விந்தகலு மகலா
வாணவநீங் கிடநாத மகன்றிடுமென் றுணரே.

157. புவிமுதலைந் தும்பூத கஞ்சுகமா மதன்மேற்
பொறியொருப தொருபதுமாத் திரைமனமுன் னைந்துங்
கவலையுறும் பிரகிருதி கஞ்சுகமென் றேதுங்
கலைமுதலைந் தும்புருட கஞ்சுகமாங் கருதிற்
சிவமுதலைந் தறிகருவி வயிந்தவகஞ் சுகமாந்
திருந்துபரை முதற்சத்தி கஞ்சுகமாஞ் செறிந்தே
துவமுடனாற் புறுபஞ்ச கஞ்சுகங்க ளகன்றோர்
சுத்தபர சுகாதீத முத்தரெனு நூலே.

158. ஞானத்து ஞானமகம் புறமென் னுமன்
ஞானனந் தாதீதத் தழுந்த லாகும்
ஞானத்து யோகமிறை ஞானந் தானே
நாடுமிட மெங்குநிறை வென்று காண்டன்
ஞானத்துக் கிரியையுயர் பஞ்ச சுத்தி
நயந்தமல னடியகலா திறைஞ்ச லாகு
ஞானத்துச் சரிதைகுரு லிங்க வேட
நாதனெனத் தொழுதுபணி மேவ லாமே.

159. புவிமுதலொ லொன்பதுவுஞ் சடமா மென்றல்
பூதசுத்தி யுயிரருளைப் பொருந்தத் தானே
யவமகலு முயிர்சுத்தி யெல்லா மிந்த
வருளெனவே காண்டறிர வியநீள் சுத்தி
சிவமுதலாய் மாறிமலந் திரோதை நீங்கித்
திருவருளா லுயிரரனைச் சேர்ந்தொன் றாகிப்
பவமறன்மந் திரசுத்தி லிங்க சுத்தி
பரைநிறையுள் புகுதல்பஞ்ச சுத்தி யாமே.

160. திருந்தியசத் திநிபாத நால்வகையா மதுதான்
திகழ்மந்த மந்ததரந் தீவிரதீ விரதரம்
பரிந்திதனுக் குறுமுவமை யிருங்கதலிக் குற்றி
பச்சைவிற குலர்விறகு கரியிலெரி பரித்தல்
புரிந்திவர்பக் குவம்பொருளுண் டெனிலதற்குப் பொருந்த
புளியங்தோ லும்பழமும் போலுட்பற் றறுகை
யரந்தையுல கினைமுழுதுந் துறந்து பொருள்தேட
லருட்குரவ னடியிணைசேர்ந் தவன்பணிசெய் திடலே

161. பாலனுட னுன்மத்தன் பசாசன் றன்னைப்
பவமகன்ற சிவஞானிக் குவமை கூறும்
பாலகன்மே லுணவொன்றைத் தேடா தானும்
பகருமய லுன்மத்த னன்மை தின்மை
சீலங்கன் றிடலானும் பசாசன் செய்யுஞ்
செயலலகைச் செயலாகுஞ் செய்தி யானும்
பாலனையும் பித்தனையுஞ் சுடுந்தீத் தொட்டாற்
பசாசனணைந் திடினுமெரி பற்றி டாவே.

162. ஒப்பி லுயிர்க் குயிராய்நிற் பதுஞான பூசை
யுயிர்க்குளொளி நோக்குமது வியோக பூசை
செப்பரிய வாவாக னதிபுறப் பூசை
செயலறநின் றிடுநேயஞ் சிவபூசை யாகுந்
தப்பரிய மெய்ஞ்ஞானந் திகழ்ந்தறிவை நாடல்
சாலோக சாமீபந் தற்பரைதா னதல்
வைப்புறுசா ரூபமுய ரானந்த போக
மருவுசுகா தீதஞ்சா யுச்சியமாய் மதியே.

163. பொற்பமரும் பாற்கடலி னுற்பவமாஞ் சுரபி
புகலிலதன் கோமயத்திற் கூவிளந்தா னுளவா
மற்புதமாந் திருமகளவ் வில்வமதிற் பொருந்து
மகிலாரம் பளிதமத னளையதனி லுளவாங்
கற்பமருஞ் சுரர்க்கமுத நவநீதத் துதிக்குங்
கதிருடனே செந்நெலதன் பாலதனிற் றோன்றுஞ்
சொற்பயில்குங் குலியமரை யுற்பலநீ ரதனிற்
றோன்றியிடும் ரோசனையு மதனுதரத் துதிக்கும்.

164. வாசநறும் புனல்சாந்தங் கந்த மாயு
மருவலர்க ளுசமருச் சுதைய தாகு
நேசமரு மலர்செல்வம் பாவ நீங்கு
நிறைதாப மாமிருத்து நாசந் தீபந்

தேசுலவு மழுதுலகம் புரப்ப தாகுஞ்
சித்திகளெட் டுத்தமதா னந்தா னல்கு
மாசிலருட் பரமனிரு பாதம் போற்று
மடியவர்தம் மட்டவிதார்ச் சனையீ தாமே.

165. ஒருதிவசம் பைசாச மிருதினமீ ளரக்க
ரொருமூன்று நாளியக்கர் கந்திரர்நா லுதின
மிருமகவா னைந்துதின மூவிருநா ளிரவோ
னெழுதிவசம் பிரசையர்கோ னெண்கணனெண் டிவசம்
பருதிகர னவதிவச மொருபதுநாண் முதலாய்ப்
பரனுலக மடைந்தடைவே பலனெவையுங் கரவாப்
பொருவிலரன் கழலிணையை மூடர்வழுத் திடினும்
புண்ணியபூ சாபலத்தை யெண்ணரிதென் றுணரே.

166. புரிதருதத் துவகாய சுத்தி தானும்
பொருவிலிரு மூவகையா மத்து வாவின்
மருவுதிரி விதகரும சுத்தி தானு
மனமுறுமாத் துமசுத்தி யெல்லா முண்டாந்
திருமருவு சிவலிங்கந் தரித்த வாறே
சிவனுருவ மாஞ்சீவன் முத்த னகு
மரியபசு மரத்தகலா வாணி தானு
மனவிலுறு காட்டமுமொன் றாகுமாப் போல்.

167. சொல்லியசாந் தனநெறி விதங்க டானுஞ்
சொக்கனு ராணையின்கூ ழுறவு தானும்
பல்வகையாம் பாவகஞ்செய் பூசை தானும்
பத்தர்களை வைத்தடைவே பணிதரு னு
மல்லமருங் களத்திறைநூல் சொல்லா தின்னே
ராதலினு லன்னியசை வந்தா னென்றே
யெல்லையகம் புறமெனுஞ்சுட் டகன்றநேய
மேகலிங்க நிட்டைசிவ பூசை யாமே.

168. விரிந்தநதி நீரதனிற் சவுச மாதி
விளம்புமுடற் சுத்தியெலா முடித்திட் டாலும்
விரிந்தநதி நீரசுத்த மனைத்து நீக்கி
மேலாகி நின்மலமாய் விளங்கு மாப்போல்
திருந்துசிவ லீலையினுற் சங்க மந்தான்
செய்ததெல்லாஞ் சிவாசார விசிட்ட மாகும்
பரிந்தொருகும் போதகத்தி லாகூ சம்போற்
பலித்திடுமன் னியசைவர்க் கசுத்தா சூசம்.

169. இந்தனங்கள் பலபலபே ருடைய வாகு
மெரிதழலி னிடையிடவே யெல்லாஞ் சேர
வெந்துவிற கினினுமம் நாச மாகி
வெண்ணீறென் றொருபெயரால் விளங்கு மாப்போல்
பந்தமுறுங் குலாசார மயக்க மெல்லாம்
பரமகுரு திருநோக்கம் பார்த்த வாறே
வெந்தழியு மொருபுழுவேட் டுவனு மாபோல்
விமலனுரு வாமெவற்கு மேலா மென்றே.

170. திருந்தியகற் பகலாத மடநல் லார்க்குஞ்
சிவலிங்க தாரணையாஞ் செம்மை யோர்க்கு
மருந்தவமா கியபிரம சாரி யோர்க்கு
மருமறையி னந்தமுணர்ந் தங்கி மூன்றும்
பொருந்துமுப சாதகற்கு முலக வாழ்வு
பொய்யெனவே மெய்யுணர்ந்த பொலிவி னோர்க்கு
மிருந்தமே லாசூச மில்லை யாகு
மிரவியெதி ரிருளணுகா வியல்பி னுமே.

171. முத்திநெறி மூன்றுடல்போ டாவுடல்கொண் டேகா
முத்தியையிங் கேபெறுத லுத்தமமா முத்தி
மத்திமமா முடலுடன்போய்ப் பெற்றிடுதல் கனிட்ட
மண்ணினுடல் விட்டருளை நண்ணுமதா மவத்தை
யொத்துறலுற் பவமுளவா மவாவறுதல் துறவிங்
குண்டாகின் முத்திபெறு முவமையிதற் குலகிற்
சித்தமுறுங் கவுணியர்கோ னுவரைய னூரன்
சேரலன்மெய்ப் பொருளேனுதி நாதன்முதற் றெளியே.

172. அமலனருண் ஞானமுயிர்க் குயிராய் நின்றே
யனைத்தினையு மியற்றிடுமற் புதமோ ராமற்
றமதறிவா லலகிறந்த சமய பேதத்
தர்க்கமொடுத் தரவாதஞ் சாதிப் போர்க்குஞ்
சிமையவரை தரையுயர்விண் கெடுத்துத் தேடுஞ்
சிதடையர்க்குந் தினகரனைப் பகலிற் றேடுந்
திமிரமட வருக்குமுயி ரிலையென் றேதுந்
தீமையர்க்கு மொப்புலகிற் செப்பொ ணாதே.

173. கருமுகி னிகரன குழன்மட வரலியர் களபமென் னகிலிணை
[கலவாரே
மருமல ரயனுட னரிமக பதிமிக மகிழ்பத மனமுற மதியாரே
யொருவுத லிருவினை விதிமதி விபரித முறுபிற வியினெறி
[யுழலாரே
யருமறை முடிவினி னடமுடை யவனிணை யடிதொழு மடியவ
[ரடியாரே.

திருச்சிற்றம்பலம். சற்குருசகாயம்.

அல்லமாபிரபுசாமி திருவடிகளே துணை.

